

Předmluva

Jako každého ruského člověka, i mě vždycky zajímaly dějiny mé vlasti. Jako dítě jsem četl historické romány a knihy o historii jak Ruska, tak i ostatního světa. Jak jsem „trávil“ mně dostupné historické informace, stále větší údiv a rozhořčení naplňovaly mé srdce a mysl. Všechny národy Země, bez ohledu na svou skutečnou úlohu v osudech světa, napsaly samy sobě „Velkou historii“, používajíce pro to jak skutečné události, tak své národní pověsti i nepokryté výmysly. A na tom by nebylo nic zvláštního, nebýt jednoho „ale“: kdyby všechno, co se týká Ruska, nebylo naplněno zjevnou a nezastíranou nenávisť těch, kdož psali historii ruského národa. Slované, podle jejich názoru, do devátého století žili v dírách v zemi, a byli tak primitivní, že ani vlastní státnost neměli a museli si pozvat Varjagy, aby jim vládli. A v zaostalé nevědomosti žili až do té doby, kdy svatí Cyril a Metoděj vytvořili v devátém století slovanskou abecedu na bázi řecké a darovali tím „světlo poznání“ divošským Slovanům. A Mongolo-Tataři tři sta let ruský národ v otroctví drželi, a vůbec – až když Petr Veliký prorazil okno do Evropy a přetvořil Rusko podle evropského obrazu a podoby, stalo se Rusko Velkou Říší, a tak dále a tak podobně. Každý aspoň trochu vzdělaný člověk dobře ví, že historie se píše na objednávku těch, kdo drží moc, a přepisuje se podle jejich potřeb a přání. A samozřejmě zákonitě vzniká otázka, kdo že si objednává podobnou „muziku“ a kdo jsou tito „historikové“, a proč nestvořili pro mocipány ruského státu něco podobného tomu, co vytvořili historikové pro židovský, čínský, řecký, římský a další národy a říše? Ukazuje se, že moderní historie ruského národa byla aktivně vytvořena za dynastie Romanovců, kteří se dostali k moci v roce 1613, a po revoluci štafetu z jejich rukou přebrali bolševici. To jsou „zákazníci“ ruské historie. Podívejme se na dodavatele. Romanovskou historii Ruska vytvořili v osmnáctém století Bayer, Müller a Schlözer. Všichni bez výjimky čistokrevní Němci, nikdy se nenaučili mluvit rusky, ale přesto napsali Dějiny ruského státu. Mezi jejich „nástupci“ je také docela obtížné najít rodilé Rusy.

Predislovije

Menja, kak ljubogo ruskogo človeka, vsegda intěrosovala istorija mojej Rodiny. Ješčjo rebjonkom ja začityvalsja istoričeskimi romanami, knigami po istorii, kak Rossii, tak i ostal'nogo mira. Po mere «perevarivanija» dostupnoj mně istoričeskoj informacii, vsjo bol'seje nědoumenije i vozmuščeniije napolnjalo mojo serdce i razum. Vse narody Zemli, vně zavisimosti ot real'noj roli v sud'bach mira, pisali sebe sami Velikuju Istoriju, ispol'zuja dlja etogo, kak real'nye sobytija, tak i svoi narodnye predanija i otkrovennye vydumki. I v etom ně bylo by ničego něobyčnogo, esli by ně odno no: vsjo, čto kasajetsja Rossii, ně bylo by napolněno javno nepřikrytoj něnavist'ju těch, kto pisal istoriju ruskogo naroda. Slavjaně, po ich mněniiju, do děvjatogo veka žili v zemljanych jamach i byli takimi primitivnymi, čto daže svojej sobstvennoj gosudarstvennosti ně imeli i dolžny byli priglasit' k sebe varjagov pravit'. I v něvežestve proživali něvedomom do těch por, poka svjatye Kirill i Mefodij ně sozdali v děvjatom veke slavjanskuju pis'mennost' na osnove grečeskoj i ně podarili těm samym «svet znanij» dremučim slavjanam. I mongolo-tatary trista let v rabstve ruskij narod děržali, i voobšče — tol'ko kogda Pjotr Velikij prorubil okno v Jevropu i preobrazil Rossiju po evropejskomu obrazu i podobiju, Rossija stala Velikoj Imperijej i t.d., i tomu podobnoje. Ljuboj malo-mal'ski obrazovannyj čelovek prekrasno ponimajet, čto istorija pišetsja po zakazu vlast' děržaščich i perepisyvajetsja po ich trebovaniju i želaniju. I estěstvenno vznikajet zakonomernyj vopros, kto že zakazyvajet podobnuju «muzyku» i kto eti «istoriki», i počemu oni ně sotvorili dlja vlast' děržavščich v russkom gosudarstve, čto-nibud' podobnoje tomu, čto sozdali istoriki dlja evrejskogo, kitajskogo, grečeskogo, rimskogo i drugich narodov i imperij? Okazyvajetsja, čto sovremennuju istoriju ruskogo naroda aktivno sozdavali pri romanovskoj dinastii, prišedšej k vlasti v 1613 godu, a posle revoljucii estafetu iz ich ruk prinjali bol'seviki. Eto — «zakazčiki» ruskoj istorii. Davajtě posmotrim na ispolnitělej. Romanovskuju istoriju Rossii sozdali v vosemnadcatom veke Bajer, Miller i Šljocer. Vse sploščistokrovnye němcy, tak i ně naučivšijesja daže govorit' po-ruski do samoj starosti, no, těm ně meněje, napisavšije Istoriju Gosudarstva

Zajímavé, historii ruského národa píše každý - Němci, Židé atd. Opravdu jsou Rusové tak primitivní, že ani svoji historii napsat nemohou - zvou si „Varjagy“- historiky! Ale ne, byli tu Lomonosov, Tatiščev a mnoho dalších v období ruského impéria, Gumiljov, Gusjev, Ďomin a další v sovětském a post-sovětském období. Svoje historické práce Lomonosov ani Tatiščev během svého života stejně vydat nemohli, prostě jim to nedovolili. Teprve po jejich smrti byly jejich

é=spisy „kreativně přepracovány“ a publikovány týmiž Bayerem, Müllerem a spol. L.N. Gumiljev svoje nejlepší léta proseděl v koncentráku, a na Fomenka a další historici nechtějí upozorňovat z jednoho prostého důvodu ... Nejsou to diplomovaní odborníci, ačkoliv sami „diplomovaní“ ve velké většině nikdy neviděli originální historické dokumenty a svoje „diplomy“ dostali za opakování něčího „autoritativního názoru“, který nikdo nikomu **nedokázal** a ani nepokládal za nutné to udělat.

Zato jejich oblíbení „klasikové“ — Bayer, Müller a spol. — byli prostě „vysoce vzdělaní odborníci“, pro něž dokonce ani znalost ruského jazyka nebyla povinná. A všichni diplomovaní historici se opírají o dílo těchto „odborníků“ jako o svou bibli, odchylka od něhož páchne revoltou. A nejneuvěřitelnější na tom je, že mají se svým tvrzením naprostou pravdu. Obnovení pravdy o minulosti Ruska - RASei - odkrývá pravdu o velké vědecké minulosti naší vlasti (RODiny), pravdu, kterou se snažili zničit během Poslední Noci Svaroga. Ale nejzajímavější je, že ani falzifikát nemohli udělat bez vážných rozporů a mezer. Podle „oficiální“ verze slovansko-ruský stát Kyjevská Rus vznikl v IX.-X. století a vznikl najednou v hotové podobě, se souborem zákonů, s poměrně složitou státní hierarchií a systémem víry a mýtů. Vysvětlení je v „oficiální“ verzi velmi prosté. „Divošští“ Slované - Rusové si pozvali Rurika¹, Varjaga, údajně Švéda, aby jim vládl jako kníže; zapomněli, že ve Švédsku v té době žádný organizovaný stát prostě nebyl, ale existovaly jen družiny jarlů, které se zabývaly ozbrojenými nájezdy na své sousedy, připomínaly spíše

Rossijskogo. Sredi ich «prejemnikov» tože dovol'no složno najti russkich po nacional'nosti.

Intěresno polučajetsja, istoriju ruskogo naroda pišut vse, komu ně len' — němcy, iuděi i t.d. Něuželi russkije do togo primitivnye, čto i svojej istorii uže napisat' ně mogut — priglašajut k sebe «varjagov»-istorikov! Da nět, okazyvajetsja, byli Lomonosov, Tatiščev i mnogije drugije v imperskij period, Gumiljov, Gusev, Djomin i drugije — v sovětskij i postsovětskij periody. Svoi istoričeskije trudy ni Lomonosov, ni Tatiščev, pri svojej žizni izdat' tak i ně smogli, im prosto ně dali eto sdělat'. Tol'ko posle smerti ich trudy byli «tvorčeski pererabotany» i izdany vsjo těmi že Bajerom, Millerom i K°. L.N. Gumiljov svoi lučšije gody prosiděl v konclagere, a na Fomenko i drugich, istoriki ně chotjat i vnimanija obraščat' po odnoj prostoj pričine... Oni — ně diplomirovannye specialisty, a sami «diplomirovannye», v svojom bol'sinstve, nikogda ně viděli original'nych istoričeskich dokumentov i svoi «diplomy» polučili, povtorjaja č'jo-to «avtoritětnoje mněnije», kotoroje nikto nikomu **ně dokazyval**, i daže ně sčitali nužnym eto dělat'.

Zato ich ljubimye «klassiki» — Bajer, Miller i K° byli prosto «vysokoobrazovannymi professionalami», dlja kotorych i znanije ruskogo jazyka bylo daže něobjzatěl'nym. I vse diplomirovannye istoriki opirajutsja na sozdannoje etimi «professionalami», kak na svoju bibliju, otkloněnije ot kotoroj pachnět K RA MOLOJ. I samoje něverojatnoje v etom to, čto utverždajuščije eto, absoljutno pravý. Vosstanovlenije istiny o prošlom Rossii — RASei — otkrojet pravdu o velikom Vedičeskom prošlom našej RODiny, pravdu, ktoruju pytalis' uničtožit' vo vremja Posledněj Noči Svaroga. No samoje intěresnoje v tom, čto daže fal'sivku oni ně smogli sdělat' bez ser'joznych protivorečij i probelov. Po «oficial'noj» versii slavjano-ruskoje gosudarstvo Kijevskaja Rus', vzniklo v IX-X vekach i vzniklo srazu v gotovoj forme, so svodom zakonov, s dovol'no složnoj gosudarstvennoj ijerarchijej, sistěmoj verovanij i mifov. Ob'jasněnije etomu v «oficial'noj» versii ves'ma prostoje. «Dikije» slavjaně-rusy priglasili k sebe v knjaz'ja Rjurika-varjaga, jakoby šveda, zabyv o tom, čto v samoj Švecii v to vremja nikakogo organizovannogo gosudarstva eščjo prosto ně bylo, a byli tol'ko

1 Rurik nebo Rjurik (830 – 879) byl varjažský vůdce, který v roce 862 ovládl Ladogu, vybudoval osadu Holmgard nedaleko Novgorodu a založil dynastii Rurikovců, která vládla Rusku až do 17. století.

loupežnické bandy a uznávaly jen jeden zákon - zákon síly. Kromě toho, Rurik neměl nic společného se Švédy (kteří se ostatně nazývali Vikingové, ne Varjagové), ale byl to venedský kníže a náležel ke kastě Varjagů - profesionálních válečníků, studujících umění boje od dětských let. Rurik byl povolán k vládnutí podle tehdejších slovanských tradic, podle nichž se volil na Veči (*sněmu, pozn. překl.*) nevhodnější ze slovanských knížat za vládcce. Takové pověření bylo obvykle dočasné, a pouze v případě zvláštních zásluh o lid se vláda jednoho knížete stala doživotní, ale nikdy dědičná. Rád bych upozornil na skutečnost, že vládní systém měl dvě větve - civilní a vojenskou, které byly původně v rovnováze, to jest, jedna druhé nepodléhaly.

Tyto dvě větve moci fungovaly navzájem jako protiváha a nedopustily dominanci jedné nad druhou. V době míru získával větší význam SVĚTSKÝ KNÍŽE - KNIAZ², v době války naopak VOJENSKÝ KNÍŽE - CHÁNA. Ale žádný z nich neměl absolutní moc a nemohl předat svou moc následnictvím svým dětem. Každý z nich byl na tento post volen - civilisté volili světského knížete, profesionální vojáci vojenského vůdce - CHÁNA. Do těchto funkcí byli voleni pro své zásluhy a hrdinství; byly případy, kdy byl jeden a týž kníže zvolen jak do jedné, tak do druhé větve vlády. Ale to se stávalo jen zřídka. Ale více o tom později, a zatím se vraťme k našim „historikům-zakladatelům“ a jejich „velkému dílu“ ...

Tak tedy, pokud se budeme držet oficiální verze dějin, Rurik vytvořil ruský stát s ruskými zákony, a ty se výrazně lišily od zákonů sousedních zemí, a především od zákonů Vikingů, které se dají v zásadě shrnout do jediného - zákona meče, nebo prostě zákona síly. Vikingové sídlili na území dnešního Švédska a Norska a částečně Finska. Kromě toho Vikingové neměli v té době jednotný stát se zákony závaznými pro všechny. Každý jarl (kníže) byl bohem, králem a hrdinou pro svůj lid, a hlavní činností jarla a jeho družiny bylo lupičství, převážně na moři.

družiny jarlov, kotorye zanimalis' vooružjonnym grabežom svoich soseděj i bol'se napominali šajki razbojnikov i priznavali odin zakon — zakon síly. K tomu že, Rjurik nikakogo otnošenija k švedam ně imel (kotorych, k tomu že, nazývali vikingami, a ně varjagami), a byl knjazem iz venědov i prinadležal k kastě varjagov — professional'nych Voinov, izučajuščich iskusstvo boja s dětskich let. Rjurik byl priglašjon na knjaženije po suščestvujuščim u slavjan v to vremja tradicijam vybirat' na Veče naiboleje dostojnogo slavjanskogo knjazja sebe v praviteľi. Takoje priglašenije obyčno bylo vremennym i tol'ko v slučaje osobych zaslug pered narodom, pravlenije odnogo knjazja stanovilos' požizněnym, no nikogda ně peredavalos' po nasledstvu. Chotělos' by obratit' vnimanije na to, čto vlast' imela dve vetvi — graždanskuju i vojennuju, kotorye iznačal'no byli ravnovesny, to jest' — odna drugoj ně podčinjalas'.

Eti vetvi vlasti služili protivovesom drug drugu, ně dopuskaja dominirovanija odnoj nad drugoj. V mirnoje vremja MIRSKOJ KNJJaZ' priobretal bol'seje značenije, a v vojennoje vremja — VOJeNNYJ KNJJaZ' — ChAN. No ni odin iz nich ně obladal absolutnoj vlast'ju, ně mog peredat' svoju vlast' po nasledstvu svojim dětjam. Každýj iz nich vybiralsja na etot post — mirnye žitěli vybírali mirskogo knjazja, a professional'nye voiny — vojennogo voždja — ChANA. Vybíralis' oni na eti dolžnosti za svoi zaslugi i podvigi, byvali slučai, kogda odin i tot že knjaz' vybíralijsja, kak v odnu vetv' vlasti, tak i v druguju. No takoje slučalos' dovol'no redko. No ob etom něskol'ko pozže, a poka vernjomsja k našim «baranam», verněje k «istorikam-osnovopolagatěljam» i ich «velikim tvorenijam»...

Tak vot, jesli priděrživat'sja oficial'noj versii istorii, Rjurik sozdal ruskoje gosudarstvo so svojimi ruskimi zakonami, i oni značitělno otličalis' ot zakonodatělstva sosednich stran, i, v pervuju očered', ot zakonov vikingov, kotorye možno v principe svesti k odnomu zakonu — zakonu meča ili poprostu, k zakonu síly. Vikingi byli rasseleny na těrritorijach sovremennoj Švecii i Norvegii i, častično, Finljandii. K tomu že, vikingi ně imeli v to vremja svojego edinogo gosudarstva s objazatělnymi dlja vseh zakonami. Každýj jarl (knjaz') byl i bog, i car', i

2 Kníže je šlechtický titul, význam pojmu se v průběhu historie měnil. Původně se titul používal k označení náčelníka kmene. Později, s rozvojem feudálního státu, se stal titulem vládcce státu u východních Slovanů (knížectví), například Kyjevské Rusi. Jak stupeň centralizace vzrůstal, panovník získal titul velkokníže. Vládl ve velkoknížectví, zatímco vládcce vazalského území (údělu, údělného knížectví či volostu – regionu, provincie nebo kraje) se nazýval údělný kníže nebo prostě kníže. Když se Kyjevská Rus ve 13. století rozpadla, titul knížete byl dál používán v maloruských státech, včetně knížectví novgorodského, vladimir-suzdalského, moskevského, tverského, haličsko-volyňského a velkoknížectví litevského. (překl.)

Jinými slovy - byli to mořští piráti; někdy, pravda, byli najímáni za slušné peníze jako žoldáci, a jak sloužili v gardě toho či onoho vládce, jistě měli možnost sledovat státní systém zemí a říší z hlediska stráže, tělesné stráže nebo vojáka v době bitvy. V téže době byla Kyjevská Rus státem v plném smyslu toho slova, s tradicemi a koncepty, které se utvářejí staletí, někdy i tisíciletí. Zjevná „chybička“ „otců“ ruské historie.

Takže zákonitě vyvstává otázka – jakým způsobem se v Kyjevské Rusi objevil silný a komplexně organizovaný stát? A možná, že se státní systém ani neobjevil „z ničeho“, ale „jenom“ existoval v této podobě, a existoval již dávno?! Tím mizí záhadná a tajemná aureola kolem Kyjevské Rusi na přelomu IX.-X. století, ale ... objevuje se jedno velké ALE, které činí takový obrat událostí zjevně nežádoucím pro mnohé z těch u moci. Jádro tohoto velkého ALE je v tom, že v tom případě se ruská státnost musí počítat na stovky, možná na tisíce let, což se zjevně neslučuje s představami o divošských Slovanéch, sotva vylezlých z děr. A tento fakt se tak nelíbil „otcům-zakladatelům“, že dali přednost otevřenému nesmyslu před pro ně nevýhodnou pravdou. Navíc, bylo by správnější Kyjevskou Rus nazývat Kyjevským kaganátem, KYJEVSKOU PROVINCII OHROMNÉ SLOVANSKO-ÁRIJSKÉ ŘÍŠE, stejně jako byla jejími provinciemi i většina území Evropy. A právě v tom je „zakopaný pes“, přesněji jeden ze „psů“, o nichž se tak nechtělo mluvit „tvůrcům“ ruských dějin. Ale zajímavější je, že si prakticky nikdo nevšiml těchto a mnoha dalších nesmyslů a častých, prostě obrovských mezer v oficiálně uznávané verzi Dějin ruského státu. V této knize se pokusím obnovit historickou spravedlnost a vrhnout světlo na skutečnou historii Velkého ruského národa. Nežene mě velkoruský šovinismus, jak by někteří velmi chtěli, ale dluh vůči Velkým Předkům, Velkým v plném slova smyslu. A kvůli téže historické pravdě bych chtěl upozornit na to, že šovinismus je cizí ruskému národu, skutečně ruskému člověku, a to nejsou slova, ale historická pravda. Ani jeden malý národ, žijící na území ruského státu, ať byl pojmenován jakkoliv, nebyl zničen, dokonce ani když oni (národy) přišli

geroj dlja svoich ljuděj, i osnovnoj dějatěl'nost'ju jarla i jego družiny byli grabeži na bol'sich i malych dorogach, v osnovnom, morskich. Drugimi slovy — oni byli morskimi piratami, inogda, pravda oni nanimalis', za chorošije děn'gi, kak najomniki i, služa v gvardii togo ili inogo pravitel'ja, bezuslovno, imeli vozmožnost' nabljudat' gosudarstvennoje ustrojstvo stran i imperij s pozicii stražnika, tělochranitel'ja ili voina vo vremja sraženijsa. V to vremja, kak v Kijevskoj Rusi bylo gosudarstvo, v polnom smysle etogo slova, s tradicijami i predstavlenijami, kotorye skladyvajutsja stoletijami, a poroj i tysjačeletijami. Javnaja «něuvjazočka» polučajetsja u «otcov» ruskaj istorii.

Takim obrazom, vznikajet zakonomernyj vopros — kakim obrazom v Kijevskoj Rusi pojavilos' sil'noje i složnoorganizovannoje gosudarstvo? A možet, eta gosudarstvennaja sistěma iz «niotkuda» i ně pojavljalas', a «prosto» uže suščestvovala v etoj forme i suščestvovala davno?! Pri etom isčezajet zagadočnyj i mističeskij oreol vokrug Kijevskoj Rusi na rubeže IX-X vekov, no ... pojavljaetsja odno bol'soje NO, kotoroje dělajet takoj povorot sobytij javno něželatěl'nym dlja mnogich vlast' imuščich. «Sol'» etogo bol'sogo NO v tom, čto v etom slučaje ruskaja gosudarstvennost' dolžna nasčityvat' sotni, a možet byt' i tysjači let, čto javno ně uvjazyvalos' s predstavlenijami o dikich slavjanach tol'ko-tol'ko vyležšich iz svoich berlog. I etot fakt tak ně nraziljsa «otcam-osnovatel'jam», čto oni predpočli otkrovennuju nělepst' něvygodnoj im pravdě. Boleje togo, Kijevskuju Rus' bylo by pravil'něje nazvat' Kijevskim Kaganatom, KIJEVSKOJ PROVINCIIJE OGROMNOJ SLAVJANO-ARIJSKOJ IMPERII, kak byli jejo provincijami i bol'sinstvo evropejskich těrritorij. I imenno v etom i «zaryta sobaka», točněje, odna iz «sobak», o kotorych tak ně chotělos' govorit' «sozdatěl'jam» ruskaj istorii. No samoje ljubopytnoje v tom, čto praktičeski nikto ně zamečal eti i mnogije drugije nělepicy, a často i prosto ogromnye probely v oficial'no priznannoj versii Istorii Gosudarstva Rossijskogo. V etoj knige ja popytajus' vosstanovit' istoričeskiju spravedlivost' i prolit' svet na real'nuju istoriju Velikogo Russkogo Naroda, i dvižet mnoj ně Velikorusskij šovinizm, kak očen' sil'no chotělos' by někotorym, a dolg pered Velikimi Predkami, Velikimi v polnom smysle etogo slova. I radi toj že istoričeskoj pravdy, chotělos' by obratit' vniimanije na to, čto šovinizm čužd ruskomu národu, istinno ruskomu čeloveku, i eto — ně slova, a istoričeskaja pravda. Ni odin

jako nepřátelé; všichni, kdo chtěli, SI ZACHOVALI SVŮJ JAZYK, KULTURU, TRADICE.

Kromě toho MNOHÉ MALÉ NÁRODY SE ZACHOVALY pouze proto, ŽE BYLA PROLITA RUSKÁ KREV A ONY BYLY ZACHRÁNĚNY OD ÚPLNÉHO ZNIČENÍ NEPŘÁTELI – GRUZÍNCI, ARMÉNI, TÁDŽICI, KIRGIZOVÉ, KAZAŠI, KALMYKOVÉ A MNOHO DALŠÍCH. Je hanba, že mnoho z těchto národů na to zapomělo, v první řadě Čečenci. Kteří se o pomoc proti „ruskému šovinismu“ obracují na světovou veřejnost, a především na USA, a přitom nějak zapomínají nebo „jednoduše“ neví, že v samotné zemi, která hájí lidská práva po celém světě, SE LIDSKÁ PRÁVA Z „NĚJAKÉHO“ DŮVODU NEJEDNOU PORUŠOVALA. Když přistěhovalci ze západní Evropy přišli do Severní Ameriky, žilo v ní asi DVACET MILIONŮ AMERICKÝCH INDIÁNŮ (přibližně stejně jako v celé západní Evropě), kteří tvořili více než dva tisíc dvě stě kmenů a národů předkolumbovské Ameriky.

V současné době ZŮSTALO JEN PĚT SET KMENŮ, které ČITAJÍ POUZE OKOLO OSMI SET TISÍC LIDÍ, KTEŘÍ ŽIJÍ V REZERVACÍCH NA NEJHORŠÍ A NEJCHUDŠÍ PŮDĚ SVÉ VLASTI. TISÍC SEDM SET KMENŮ AMERICKÝCH INDIÁNŮ ZMIZELO NAVŽDY z tváře své vlastní země; ale mohlo by jich být tolik, jako je nyní Evropanů.

A nejen to – DVĚ STĚ PADESÁT TISÍC AMERIČANŮ JAPONSKÉHO PŮVODU BYLO V ROCE 1941 INTERNOVÁNO DO KONCENTRAČNÍCH TÁBORŮ jen za to, že měli JAPONSKÉ KOŘENY. Američané nikdy neprolévali svoji krev pro záchranu jiných. Pravda, oni „zdvořile nabídli“ svou ochranu Království Havajských ostrovů před Japonci v době prezidentem Rooseveltem vyprovokované americko-japonské války v letech 1941-1945, ale „ochrana“ a „péče“ z nějakého důvodu došla tak daleko, že od té doby je Havaj padesátým, ZATÍM posledním státem USA. Kdo chce, může se zeptat domorodých Havajců, co si myslí o takové „ochraně“ a „péči“. Ale z nějakého

malyj narod, prožívající na území Ruského Gosudarstva, jak by ono ni nazyvalos', ně byl uničtožen, daže togda, kogda oni (narody) prichodili, kak vragi; vse, kto želal — SOChRANILI SVOJ JaZYK, KUL'TURU, TRADICIJ.

Krome toho, MNOGIJE MALYE NARODY SOChRANILIS' tol'ko potomu, ČTO PROLILAS' RUSSKAJA KROV', I ONI BYLI SPASENY OT POLNOGO UNIČTOŽENIJA VRAGAMI — GRUZINY, ARMJaNĚ, TADŽIKI, KIRGIZY, KAJSANY, KALMYKI I MNOGIJE DRUGIJE. Obidno tol'ko, čto mnogije iz etich narodov zabyli ob etom i v pervuju očered' — čečency. Kotorye za pomošč'ju protiv «ruského šovinizma» obraščajutsja k mirovoj obščestvennosti i v pervuju očered' k SŠA, počemu-to zabyvaja ili «prosto» ně znaja, čto v straně, otstaivajuščej prava čeloveka vo vsjom mire, PRAVA ČELOVEKA «POČEMU-TO» NĚODNOKRATNO NARUŠALIS' V NĚJ SAMOJ. Kogda pereselency iz Zapadnoj Evropy pribyli v Severnuju Ameriku, v něj proživalo okolo DVADCATI MILLIONOV AMERIKANSKICH INDĚJCEV (primerno stol'ko že, skol'ko i vo vsej Zapadnoj Evrope), kotorye obrazovyvali boleje DVUCH TYSJaČ DVUCHSOT PLEMJoN I NARODOV dokolumbovskoj Ameriki.

V nastojaščej vremja OSTALOS' TOL'KO PJaT'SOT PLEMJoN, na kotorye PRICHODITSJa TOL'KO OKOLO VOS'MISOT TYSJaČ ČELOVEK, KOTORYE PROŽIVAJuT V REZERVACIJaCh, PREDSTAVLJaJuŠčICH COBOJ ChUDŠIJe I BEDNĚJŠIJe ZEMLI ICH RODINY. TYSJaČA SEM'SOT PLEMJoN AMERIKANSKICH INDĚJCEV ISČEZLI NAVSEGDA s lica ich sobstvennoj zemli, a ich moglo by byt' stol'ko, skol'ko sejčas evropejcev.

I ně tol'ko eto — DVESTI PJaT'DĚSJaT TYSJaČ AMERIKANCEV JaPONSKOGO PROISChOŽDĚNIJa BYLI BROŠENY V 1941 GODU V KONCENTRACIONNYE LAGERJa tol'ko za to, čto oni imeli JaPONSKIIJe KORNĪ. Amerikancy nikogda ně prolivali kapli svojej krovi, spasaja drugich. Pravda, oni «vežljivo predložili» svoju zaščitu Korolevstvu Gavajskich Ostrovov ot japoncev, vo vremja sprovcirovannoj prezidentom Ruzvel'tom americko-japonskoj vojny 1941-1945 godov, no počemu-to «zaščita» i «zabota» rasprostranilas' tak daleko, čto s těch por Gavaji stali pjatiděsjatym, POKA poslednim štatom SŠA. Želajuščije mogut sprosit' korennych gavajcev, čto oni dumajut po

důvodu toto nikdo nevidí, zatímco Rusko je obviňováno ze všech smrtelných hříchů. A to z vděčnosti za to, že Rusko zachránilo desítky malých a ne tak malých národů od úplného vyhubení. A to vyhubení jak fyzického, tak duchovního...

Přirozeně, stejně jako jakákoli jiná země, Rusko má i černé dny, mezi ruskými lidmi byli a jsou odrodilci a spodina, pro něž není nic svaté, kteří se stali vyvrheli z vlastní vůle a svou vlast brali jako nepřátelské území. Naštěstí jich nikdy nebylo a není mnoho. Tito lidé, kteří prodali svou duši a za úplatu dostali do rukou MOC, ničili v první řadě ruský národ, ruskou kulturu a stopy velké minulosti ruského lidu. A to je fakt, který nikdo nemůže popřít. V průběhu poslední NOCI SVAROGA, která trvala tisíc let a skončila v roce 1996, se na ruský národ sesypalo tolik bídy a neštěstí, že by toho bylo stačilo pro tučt další národů. A přesto ruský národ přežil a zrodí se znovu, jako pták Fénix, a přinese všem ostatním národům Zlatý věk.

Nejsilnější úder byl ruskému národu - národu Hyperborejců³, přímých potomků Árijů (Árijců), zasazen v době před úsvitem (*Dne Svaroga, pozn. překl.*), když v roce 1917 moc v Ruské říši uchvátily ČERNÍ ZEDNÁŘI, kteří pro veřejnost sami sebe nazývali bolševici. A mezi touto černou mocí PRAKTICKY NEBYLI žádní rodilí Rusové⁴. A tato černá moc se všemi silami vrhla v první řadě na ruský lid, jeho

povodu podobnoj «zaščity» i «zaboty». No počemu-to vse etogo ně vidjat v upor, v to vremja, kak Rossiju obvinjajut vo vsech smertnych grechach. I eto v blagodarnost' za to, čto Rossija spasla děsjatki malych i ně malych narodov ot polnogo istreblenija. Pričjom, istreblenija, kak fizičeskogo, tak i duchovnogo...

Estěstvenno, kak i v istorii ljuboj drugoj děržavy, Rossija imejet i čjornye dni, sredi ruskogo naroda byli i jest' vyrodki i podonki, dlja kotorych ně suščestvujet ničego svjatogo, kotorye stali izGOJami po svojemu želaniju i vosprinimali svoju RODinu, kak vražeskuju těrritoriju. K, sčast'ju, ich vsjo že bylo i est' ně tak už i mnogo. Eti ljudi, prodav svoju dušu i, kak platu za eto, polučiv v svoi ruki VLAST', v pervuju očered' uničtožali ruskij narod, ruskuju kul'turu i sledy velikogo prošlogo ruskogo naroda. I eto fakt, kotoryj nikto ně v sostojanii oprovergnut'. V těčenije posledněj NOČI SVAROGA, kotoraja prodolžalas' tysjaču let i zakončilas' v 1996 godu, na dolju ruskogo naroda obrušilos' stol'ko bed i něščastij, čto ich s golovoj chvatilo by na děsjatki drugih narodov. I, tēm ně meněje, ruskij narod vyžil i vozrodivsja vnov', kak ptica Feniks, priněsja i vsem drugim narodam Zolotoj Vek.

Naiboleje moščnyj udar po ruskomu národu — národu giperborejcev, prjamyh potomkov Arijev, naněsli v predrassvetnuju poru, kogda v 1917 godu vlast' v Rossijskoj Imperii zachvatili ČJoRNYE MASONY, kotorye dlja publiky nazývali sebja bol'ševikami. I sredi etoj čjornoj vlasti, ruskich po nacional'nosti PRAKTIČESKI NĚ BYLO. I eta čjornaja vlast' vsemi silami v pervuju očered' obrušilas' imenno na ruskij

3 V řecké mytologii byli Hyperborejci, podle tradice, mytický národ, který žil daleko za severní Thrákií. Řekové se domnívali, že Boreas, bůh severního větru, sídlí v Thrákií, a že tedy Hyperborea je nespécifikovaný národ v severních zemích za Skýthií. Jejich země, nazývaná Hyperborea či Hyperboria – „za Boreem (severním větrem)“ – byla dokonalá, se sluncem svítícím čtyřicet hodin denně. Jako jediného z olympských bohů uctívali Hyperborejci Apollona; trávil mezi nimi zimu. Za sebe Hyperborejci poslali tajemné dary, zabalené do slámy, které přišly nejprve do Dodony a poté putovaly od národa k národu, až došly do Apollonova chrámu na Délu. Abaris, hyperborejský Apollonův kněz, byl legendární léčitel a věstec. Také Théseus a Perseus navštívili Hyperborejce. Společně s Thule byla Hyperborea pro Řeky a Římany jednou z několika terrae incognitae, o nichž Plinius a Herodotos, stejně jako Vergilius a Cicero vyprávěli, že se tam lidé dožívají sta let a žijí život v dokonalé blaženosti. Herodotos uvádí, že i Hesiodos zmiňuje Hyperborejce, „a Homér též v Epigonech, jestliže to vskutku je jeho dílo“. Také se předpokládalo, že slunce v Hyperboreji vychází a zapadá jen jednou ročně, což by ji mohlo situovat na severní pól. (překl.)

4 «62 členů (Ústředního) výboru tvořilo 5 Rusů, 1 Ukrajinec, 6 Lotyšů, 2 Němci, 1 Čech, 2 Arméni, 3 Gruzinci, 1 Karaita (židovská sekta) a 41 Židů.»

«Mimořádnou komisí (Čeka nebo Večeka, sovětská tajná policie a předchůdce GPU, NKVD a KGB) v Moskvě tvořilo 36 členů, z toho 1 Němec, 1 Polák, 1 Arménec, 2 Rusové, 8 Lotyšů a 23 Židů.»

«Rada lidových komisařů (sovětská vláda) čítala 2 Arménce, 3 Rusy a 17 Židů.»

«Podle údajů sovětského tisku v letech 1918-1919 z 556 důležitých funkcionářů bolševického státu, včetně výše uvedených, bylo: 17 Rusů, 2 Ukrajinci, 11 Arměnců, 35 Lotyšů, 15 Němců, 1 Maďar, 10 Gruzinců, 3 Poláci, 3 Finové, 1 Čech, 1 Karaita a 457 Židů.» (Viz Mark Weber: „The Jewish Role in the Bolshevik Revolution and Russia's Early Soviet Regime“, http://www.ihr.org/jhr/v14/v14n1p-4_Weber.html).

kulturu a historii. V koncentračních táborech, vytvořených ještě za života Lenina, byly zabity miliony ruských lidí, elita národa - RUSKÁ ŠLECHTA, RUSKÉ INTELIGENCE, SBOR RUSKÝCH DŮSTOJNÍKŮ, RUŠTÍ PRŮMYSLNÍCI, RUŠTÍ OBCHODNÍCI. Přičemž všechny tyto stavy a třídy byly ZNIČENY I S KOŘENY – NEJEN MUŽI, ALE I ŽENY, DĚTI A STAŘÍ LIDÉ. Byli zabiti BEZ SOUDU A VYŠETŘOVÁNÍ, PROTOŽE ŽÁDNÝ SOUD BY NEMOHL PRÁVNĚ PODLOŽIT ZNIČENÍ CELÝCH SPOLEČENSKÝCH TŘÍD Z DŮVODU TŘÍDNÍ PŘÍSLUŠNOSTI. A to vše se dělo S TICHÝM SOUHLASEM OSTATNÍHO SVĚTA (a mnohdy i za jeho účasti), a nikdo přitom, kupodivu, nekřičel o GENOCIDĚ RUSKÉHO LIDU, o zničení VÝKVĚTU NÁRODA RUSŮ!

Mnozí, „kovaní“ sovětskou výchovou, mohou argumentovat: „Ale to byli představitelé vykořisťovatelských tříd!?“ Tak psal „velký“ Karl Marx a jeho neméně „velcí“ následovníci - Bedřich Engels, Vladimír Uljanov, Lev Trockij a mnoho, mnoho dalších. Všichni výše jmenovaní, stejně jako většina jiných „teoretiků“ a „praktiků“ revoluce, byli národností Židé. Tak proč je revoluce v Rusku nazývána Velkou ruskou revolucí, když byla teoreticky osnována Židy a jimi byla prakticky uvedena do života za pomoci peněz⁵ opět hlavně amerických Židů? Poslední část těchto peněz - dvacet milionů dolarů, přinesl do Ruska v srpnu 1917 národností Žid narozený v Ruské říši, americký občan Lev (Lejba) Trockij (Bronstein). Právě za tyto obrovské (na tu dobu) peníze, za americké zlato „spojenci“ Ruska, ČERNÍ ZEDNÁŘI ŽIDOVSKÉ NÁRODNOSTI, NAJALI LOTYŠSKÉ STŘELCE A ČÍNSKÉ KRIMINÁLNÍKY, KTEŘÍ SPOLU S ŽIDOVSKÝMI BOJŮVKAMI PROVEDLI VELKOU „RUSKOU“ REVOLUCI. Přitom svrhli Prozatímní vládu vedenou opět ŽIDEM Kerenským. Takže co je v tom všem ruského, kromě názvu?

Po vítězství „Velké ruské revoluce“ a zničení elity ruského národa

narod, na jeho kulturu, istoriju. V sozdannyh koncentracionnyh lagerjach, ješčjo pri žizni Lenina, byli uničtoženy milliony russkich ljuděj, cvet nacii — RUSSKOJE DVORJANSTVO, RUSSKAJA INTELLIGENCIJA, KORPUS RUSSKICH OFICEROV, RUSSKIJE PROMYŠLENNIKI, RUSSKIJE KUPCY. Pričjom, vse eti soslovija i klassy UNIČTOŽALIS' POD KOREN' — NĚ TOL'KO MUŽČINY, NO I ŽENŠČINY, DĚTI, STARIKI. Uničtožalis' BEZ VSJAKOGO SUDA I SLEDSTVIJA, TAK KAK NIKAKOJ SUD NĚ SMOG BY PODVESTI JURIDIČESKUJU OSNOVU POD UNIČTOŽENIJE CELYCH KLASSOV OBŠČESTVA PO PRINCIPIU KLASSOVOJ PRINADLEŽNOSTI. I vsjo eto proischodilo PRI MOLČALIVOM SOGLASII VSEGO OSTAL'NOGO MIRA (vo mnogom i pri učastii), i nikto pri etom, kak eto i ni «stranno», ně kričal o GENOCIDĚ RUSSKOGO NARODA, ob uničtoženii CVETA NACII RUCOV!

Mnogije, «podkovannye» sovětskim vospitanijem, mogut vozrazit': «No eto že byli predstaviteli ekspluatatorskich klassov!?» Tak pisali — «velikij» Karl Marks i ně meněje «velikije» ego posledovateli — Fridrich Engel's, Vladimír Uljanov, Lev Trockij i mnogije, mnogije drugije. Vse upomjanutye vyše, kak i bol'sinstvo drugich «tëoretikov» i «praktikov» revoljucii, byli po nacional'nosti iudějami. Tak počemu že nazývajut revoljuciju v Rossii — Velikoj Russoj Revoljucijej, esli ona tëoretičeski byla obosnovana iudějami, imi že byla praktičeski voploščena v žizn' na dën'gi, opjat'-taki, v osnovnom, amerikanskich iudějev? Poslednjuju čast' etich dëněg — dvadcat' millionov dollarov, dostavil v Rossiju v avgustě 1917 goda iuděj po nacional'nosti, rodivšijsja v Rossijskoj imperii, amerikanskij graždanin — Lev (Lejba) Trockij (Bronštëjn). Imenno na eti ogromnye po tëm vremenam dën'gi, na amerikanskoje zoloto «sojuznika» Rossii, ČJORNJE MASONY IUDĚJSKOJ NACIONAL'NOSTI NANJALI LATYŠSKICH STRELKOV, KITAJSKICH UGOLOVNIKOV, KOTORYE VMESTĚ S IUDĚJSKIMI BOJEVIKAMI SVERŠILI VELIKUJU «RUSSKUJU» REVOLJUCIJU. Pri etom, svergnuv Vremennoje pravitel'stvo, vozglavljaemoje opjat'-taki IUDĚJEM Kerenskim. Tak, čto že vo vsjom etom jest' russkogo, krome nazvanija?

Posle pobedy «Velikoj Russoj Revoljucii» i uničtoženija cveta

5 Viz Antony C. Sutton: „Wall Street and the Bolshevik Revolution“, 1974, Buccaneer Book, Inc., Cutchogue, N.Y., ISBN 0-89968-324-X

noví ČERNÍ VLÁDCI umožili uměle vyvolaným hladomorem DVACET MILIONŮ ROLNÍKŮ, a znovu, většina z nich byla z „nějakého“ důvodu RUSOVÉ, UKRAJINCI A BĚLORUSOVÉ, ve snaze přimět je „dobrovolně“ vstoupit do KIBUCŮ (kolchozů), kteroužto myšlenku „podstrčil“ Židu Stalinovi Žid Kaganovič. Z nějakého podivného důvodu v izraelských kibucech (kolchozech) židovští přistěhovalci dostávají po dobu pobytu v kibucu pro svou potřebu domek a určitý plat, a za to Žid musí „odpracovat“ jen pár hodin denně, ve zbytku času mají možnost bezplatně se naučit jazyk nebo studovat. A to vše jen pokud chtějí přesídlit, ale v žádném případě z donucení. V téže době Židé-bolševici nahnali ruské rolníky do kolchozů násilím, zabavující jim pro veřejné použití vše, co získali svou prací „v potu tváře“. „Dobrovolný“ masový vstup ruských rolníků do kolchozů vybuchl, ale to neoslabilo snahu „lidové moci“ vést rolníky do jejich světlé budoucnosti, což oni „necháпали“ kvůli své temnotě „neosvícené“.

Proto, aby ruský mužik uviděl toto „světlo“, židovští mocipáni se rozhodli provést „osvícení duší“, a vytvořili umělý hladomor tak, že odebrali rolníkům všechno obilí, včetně zrna na setbu. Po shromáždění obrovského množství prvotřídního obilí ho komunisté za babku prodali na americké burze, přes nejlepšího přítele Sovětů - Hammera, také mimochodem Žida. Tím vyvolali krizi na burze, v důsledku které američtí farmáři byli nuceni buď vyhodit své obilí, nebo ho za almužnu prodat témuž Hammerovi. A Hammer vypravil lodě s tímto obilím pro hladovějící v SSSR výměnou za bezcenné „tretky“, kterými tytéž lodě „k prasknutí“ naplnili militantní ateisté. Naplnili je „tretkami“, které ruská pravoslavná církev z nějakého důvodu shromáždřovala téměř tisíc let ...

Umělý hladomor si vyžádal DVACET MILIÓŇŮ ŽIVOTŮ, ale žádaného „osvícení“ u ruského mužika NEDOSÁHL. Dokonce i po této „osvětě“ ruský rolník tvrdohlavě ODMÍTAL „dobrovolně“ vstoupit do kolchozu. A tehdy bylo nalezeno vpravdě „šalamounské řešení“ – tvrdošijný rolník byl prohlášen KULAKEM a ... ještě PĚT MILIONŮ lidí bylo v okamžiku úplně okradeno a vyhnáno ze svých domovů, a jenom v tom, co měli na sobě, posláno na Sibiř. Tito „dobrovolní

russkoj nácii, novye ČJoRNYE PRAVITĚLI umorili iskusstvennym golodom DVADCAT' MILLIONOV KREST'JaN i, opjat' taki, bol'sinstvo iz kotorych byli «počemu-to» RUSSKIMI, UKRAINCAMI I BELORUSSAMI, pytajas' zastavit' ich «dobrovol'no» vstupat' v KIBUCY (kolchozy), iděju kotorych «podbrosil» iuděju Stalinu iuděj Kaganovič. Tol'ko strannym obrazom počemu-to v izrail'skich kibucach (kolchozach), iudějskije pereselency polučajut v svojo pol'zovanije na vremja nachožděníja v kibuce kottědž, někotoruju zarplatu, i za vsjo eto iuděj dolžen «otrabotat'» tol'ko něskol'ko časov v děn', a v ostal'noje vremja oni imejut vozmožnost' besplatno izučat' jazyk ili učit'sja. I vsjo eto — tol'ko pri želanii pereselenca, no ni v kojem slučaje ně nasil'stvenno. V to vremja, kak russkich krest'jan iuděi-bol'seviki zagonjali v kolchozy iz-pod palki, otbiraja v obščestvennoje pol'zovanije vsjo, čto oni nažili svoim trudom, svoim «gorbom». «Dobrovol'nyj» massovyj pochod russkich krest'jan v kolchozy s treskom provalilsja, no eto ně oslabilo stremlenije «narodnoj vlasti» vesti krest'jan v ich svetloje buduščee, kotoroje oni NĚ «ponimali» v silu svojej tēmnoty «něprosvetnoj».

Dlja togo, čtoby russkij mužik uviděl etot «svet», vlast' děržaščije iuděi rešili proizvesti «prosvetlenije duš», sozdav iskusstvennyj golod, vygrebja u krest'jan vsjo zerno, vključaja posevnoje. Sobrav ogromnoje količestvo pervoklassnogo zerna, kommunisty za bescenok prodali eto zerno na amerikanskoj birže, čerez lučšego druga Sovetov — Chammera, tože, kstati iuděja. Vyzvav, tēm samym, krizis na birže, v rezul'tatě kotorogo amerikanskije fermery vynužděny byli ili vybrasyvat' svojo zerno ili za groši prodavat' ego tomu že Chammeru. A Chammer otpravljal barži s etim zernom dlja golodajuščich v SSSR v obmen na bescennye «bezděluški», kotorymi nabivali pod «zavjazku» eti že samye barži voinstvujuščije bezbožniki. Nabivali «bezděluškami», kotorye russkaja pravoslavnaja cerkov' počemu-to nakaplivala počti tysjaču let...

Iskusstvennyj golod unjos DVADCAT' MILLIONOV ŽIZNĚJ, no želajemogo «prosvetlenija» u russkogo mužika NĚ VYZVAL. Daže posle takogo «prosvetlenija» russkij krest'janin uporno NĚ ŽELAL «dobrovol'no» idti v kolhoz. I togda bylo najděno voistinu «solomonovo rešenije» — krepkij krest'janin byl OB'JaVLEN KULAKOM i ... eščjo PJaT' MILLIONOV čelovek v odnočas'je byli polnost'ju ogrableny i vybrošeny iz svoich domov i v tom, čto bylo na nich, oni byli otpravleny v

presídlenci“ byli posláni žít nikoliv do hotových domů ve vybavených obcích, ale do přírody, na zelenou louku, nebo spíše do panenské tajgy. Lidi vysadili uprostřed panenské tajgy a dali jim do „výbavy“ jednu sekeru, jednu pilu a jednu lopatu na celý transport. Lidé se, v lepším případě, stihli zakopat do země. V těchto podmínkách málokdo přežil zimu ...

Někdo může vznést námitku, argumentovat, že bolševická strana sloužila „proletariátu“. Ale z „nějakého“ důvodu se zapomíná upřesnit, že sociálně-demokratická strana (bolševická frakce) má původ v hlubinách BUNDU! Bund, to byla židovská (hebrejská) nacionalistická strana, jinými slovy - sionistická strana. Ale mezi Židy dělníci a rolníci prakticky **NEBYLI!** A tato strana že by „sloužila“ jediné „revoluční“ třídě - PROLETARIÁTU? Ale „nějak“ všichni KVALIFIKOVANÍ DĚLNÍCI byli bolševiky ZNIČENI mezi prvními. Třída, jejíž zájmy bolševici tak horlivě obhajovali prostřednictvím diktatury proletariátu, byla jimi zničena téměř úplně. To je zjevně nějaké nedorozumění, řeknou mnozí. Vůbec žádné nedorozumění to NENÍ. Všechno je o tom, že kvalifikovaní dělníci NEPOTŘEBOVALI nikoho, aby hájil jejich zájmy.

Oni dostávali dobrou mzdu, minimálně několikrát vyšší než jejich kolegové v „rozvinutých“ západních zemích. V podnicích byly mateřské školky a jesle, na dovolenou si mohli dovolit jet do Itálie, Řecka atd., což zjevně není v souladu s obrazem **UTLAČOVANÉ TŘÍDY**, která „nemá co ztratit kromě svých okovů“. Aby neměl kdo protestovat proti takové „ochraně“, „jednoduše“ je zničili a pak s lehkým srdcem hájili zájmy už NEEEXISTUJÍCÍ TŘÍDY.

Mazaný tah, není-liž pravda!/? Jako důkaz může sloužit i ten fakt, že v době revoluce čítala bolševická strana dvacet pět tisíc členů, z nichž téměř všichni byli PROFESIONÁLNÍ REVOLUCIONÁŘI; většina jich byla imigranti a žili na vysoké noze, což bylo v těch, ne tak vzdálených časech poměrně nákladné.

Sibir'. Otravleny byli eti «dobrovol'nye pereselency» dlja proživanija ně v gotovye kottědži v blagoustrojennych poselenijach, a na prirodu, v čistoje pole, točnejě v děvstvennuju tajgu. Ljuděj vysaživali posredi etoj děvstvennoj tajgi, davaja dlja «blagoustrojstva» na ešelon odin topor, odnu pilu i odnu lopatu. Ljudi, v lučšem slučaje, uspevali zaryt'sja v zemlju. V etich uslovijach malo kto perežival zimu...

Kto-to možet vozrazit', privedja v argumenty to, čto partija bol'ševikov služila «proletariatu». No «počemu-to» zabyvajut utočnit', čto partija social-děmokratov (frakcija bol'ševikov) vyšla iz nědr **BUNDA!** Bunda, kotoryj byl iudějskoj (jevrejskoj) nacionalističeskoj partijej, drugimi slovami — sionistkoj partijej. A sredi iudějev rabočich i krest'jan praktičeski **NĚ BYLO!** I eta partija «služila» edinstvennomu «revoljucionnomu» klassu — PROLETARIÁTU? No «kakim-to» obrazom vse KVALIFICIROVANNYE RABOČIJE KADRY byli «počemu-to» UNIČTOŽENY bol'ševikami odnimi iz pervych. Klass, intěresy kotorogo bol'ševiki-lenincy tak r'jano otstaivali posredstvom diktatury proletariata, byl uničtožen imi že praktičeski polnost'ju. Tut javno kakoje-to nědorazumenije, skažut mnogije. Nikakogo nědorazumenija vovse i NĚ NABLJUĐAJETSJA. Vsjo dělo v tom, čto kvalificirovannye rabočije NĚ NUŽDALIS' v kom-to dlja otstaivanija svoich intěresov.

Oni polučali chorošuju zarplatu, po krajnej mere, v něskol'ko raz bol'šuju, čem ich sobrat'ja v «razvitych» zapadnych stranach. Na predprijatijach imelis' dětskije sady i jasli, v otpusk oni mogli sebe pozvolit' pojechat' otdychat' v Italiju, Greciju i t.d., čto javno ně sootvetstvovalo obrazu **UGNĚTJONNOGO KLASSA**, kotoromu «něčego těrjat' krome sobstvennych cepej». Čtoby ně bylo komu oprotěstovat' podobnuju «ZAŠČITU», ich «prosto» uničtožili i posle etogo s ljogkim serdcem otstaivali intěresy užě NĚSUŠČESTVUJUŠČEGO KLASSA.

Lovkij chod, ně pravda li!/? Podtveržděnijem etomu možet služit' i takoj fakt, čto na moment revoljucii v partii bol'ševikov čislilos' dvadcat' pjat' tysjač členov, praktičeski vse iz kotorych byli PROFESSIONAL'NYMI REVOLJUCIONĚRAMI i bol'šinstvo iz nich pri etom žili v immigracii, i žili na širokiju nogu, čto stoilo v těj, ně stol' daljokije vremena, dovol'no dorogo.

Připomenu, že profesionální revolucionář se zabývá pouze REVOLUČNÍ ČINNOSTÍ a ničím jiným. Takže, jestli v této straně byli dělníci, tak JENOM BÝVALÍ. Všichni členové strany byli profesionální revolucionáři, jejichž „PRÁCE“ spočívala v podvracení stávajícího politického systému a vyžadovala pro své provedení obrovské FINANČNÍ PROSTŘEDKY. Vyloupení bank atd. stranickými zločinci-terroristy (mimočodem, jedním z nich byl i Stalin) představovaly jen malý zlomek těchto prostředků. Základní kapitál PRO REVOLUCI V RUSKU pocházel z daleké Ameriky, a kupodivu, roli „Santa Clausů“ pro bolševiky opět hráli američtí miliardáři. A znovu, tito američtí miliardáři z „nějakých“ důvodů všichni do jednoho byli ŽIDÉ.

Není-liž pravda – podivně z toho všeho vychází VELKÁ „RUSKÁ“ REVOLUCE! Revoluci PŘIPRAVILI ŽIDÉ, PROVEDLI ŽIDÉ, FINANCOVALI ŽIDÉ, po revoluci ZEMI ŘÍDILI ŽIDÉ. Nicméně, v knihách o historii je označována jako „VELKÁ“ RUSKÁ!

Ano, je tu ještě jeden moment a daleko ne nejmenší - ona (revoluce) NIČILA hlavně RUSY a další SLOVANY. CHYBIČKA SE VLOUDILA, draží pánové, ale o tom později ...

Dále, horský Žid Džugašvili (Stalin), jehož jméno po přeložení z gruzínštiny znamená syn Žida, pronásledoval represemi desítky milionů lidí, z nichž většina byli opět RUSOVÉ, UKRAJINCI, BĚLORUSOVÉ. Samozřejmě, tím vším trpěli i všechny ostatní národy Ruska, ale NAPROSTÁ VĚTŠINA obětí tohoto režimu byla na účet Slovanů, ruského národa, stejně jako většina obětí druhé světové války. Z padesáti milionů mrtvých ve válce bylo asi TŘICET MILIONŮ obyvatel Sovětského svazu, z nichž většina byli zase SLOVANÉ - RUSOVÉ, UKRAJINCI, BĚLORUSOVÉ, a více než devět milionů Němců. A i po skončení války proces ničení Slovanů neskončil, ale jen přijal jiné podoby.

V principu celé dvacáté století – poslední století NOCI SVAROGA⁶ – bylo stoletím GENOCIDY RUSKÉHO NÁRODA. Ruského národa, který ztratil, podle různých výpočtů, sedmdesát až

Napomnu, čo professional'nyj revoljucioněr zanimajetsja TOL'KO REVOLJuCIONNOJ DĚJaTĚL'NOST'Ju i ničem drugim. Tak čo, jesli v etoj partii i byli rabočije, tak TOL'KO BYVŠIJe. Vse členy partii — professional'nye revoljucioněry, «RABOTA» kotorych zaključalas' v podryve suščestvujuščego gosudarstvennogo stroja i trebovala ogromnych FINANSOVYCh SREDSTV dlja ejo proveděnja. Poetomu grabjož bankov i t.d. ugolovnikami-bojevikami partii (kстати, odnim iz kotorych i byl Stalin) davaj tol'ko malen'kuju toliku etich sredstv. Osnovnye sredstva NA REVOLJuCIJu V ROSSII postupali iz daljokoj Ameriki i, kak ni stranno, opjat'-taki, v roli «Dědov Morozov» dlja bol'shevikov vystupali amerikanskije milliarděry. I opjat'-taki, eti amerikanskije milliarděry «počemu-to» vse, kak odin, byli IUDĚJaMI.

Ně pravda li — stranno vsjo kak-to polučajetsja v VELIKOJ «RUSSKOJ» REVOLJuCII! Revoljuciju GOTOVILI IUDĚI, ejo SVERŠALI IUDĚI, jeho FINANSIROVALI IUDĚI, posle revoljucii — STRANU VOZGLAVILI IUDĚI. No, těm ně meněje, ona v knigach po istorii značitsja, kak «VELIKAJa» RUSSKAJa!

Da, prisutstvujet eščjo odin moment i daleko ně samyj poslednij — ona (revoljucija) UNIČTOŽALA v osnovnom RUSSKICH i drugih SLAVJaN. NĚSTYKOVOČKA POLUČAJeTSJa, gospoda chorošije, no ob etom pozdněje...

Daleje gorskij iuděj Džugašvili (Stalin), familija kotorogo, pri perevodě s gruzinskogo, označajet — syn iuděja, repressiroval děsjatki millionov čelovek, bol'sinstvo iz kotorych opjat'-taki byli RUSSKIMI, UKRAINCAMI, BELORUSAMI. Koněčno, ot vsego etogo stradali i vse drugije narody Rossii, no PODAVLJaJuŠČEJe BOL'SINSTVO žertv etogo režima prišlos' na dolju slavjan, russkogo naroda, kak i bol'sinstvo žertv Vtoroj Mirovoj Vojny. Iz pjatiděsjať millionov pogibšich v něj, okolo TRIDCATI MILLIONOV prichoditsja na žitelj Sovetskogo Sojuza, bol'sinstvo iz kotorych byli vsjo tě že SLAVJaNĚ — RUSSKIJe, UKRAINCY, BELORUSY i boleje děvjati millionov němcev. I daže posle okončanja vojny, process uničtoženija slavjan ně prekraščalsja, a tol'ko prinimal drugije formy.

V principe, ves' dvadcatyj vek — poslednij vek NOČI SVAROGA — byl vekom GENOCIDA RUSSKOGO NARODA. Russkogo naroda, kotoryj potěrjal, po raznym podsčjotam, ot semiděsjať do děvjanosta

devadesát milionů svých synů a dcer, a to jsou jen přímé ztráty... Proto když v celém světě obviňují Rusy za šíření komunistické nákazy, člověku se dělá smutno a hořko při takové NESPRAVEDLNOSTI. A kdo to vykřikuje ze všech nejvíc? PRÁVĚ TI, KDO JSOU SKUTEČNÍ PACHATELÉ TĚCHTO ZLOČINŮ - ŽIDÉ, KTERÍ PREZENTUJÍ SAMI SEBE JAKO „OBĚTI“ TOHOTO SYSTÉMU. Chameleon mění své barvy pokaždé, když je to pro něj výhodné, ale proč tomu všichni ostatní mlčky přihlížejí? Možná, že doufají, že když budou mlčet, jich se to nedotkne a nechají je žít „v klidu“? Ale obvykle když vlk sežere jednu ovci a vyhládne mu, hledá novou – na to nezapomeňme.

A když se již zdánlivě zardoušená RUSKÁ OVCE začala měnit ve VLKODAVA, vlku nezbylo nic jiného, než odejít s prázdnou, aniž by ruskou ovci sežral. RUSKÝ VLKODAV je ještě malý, ale vyrostе a tehdy Vlci, střeďte se!!! Ruský Vlkodav jen ochrání svou vlast před Vlky, ale nikdy SE NESTANE VLKEM, v tom je podstata ruského charakteru...

Nikolaj Levašov

millionov svojich synov i dočerej, i eto tol'ko prjamyje potěri... Poetomu, kogda vo vsjom mire obvinjajut ruskich za rasprostraněnije kommunističeskoj zarazy, stanovitsja bol'no i gor'ko ot podobnoj NĚSPRAVEDLIVOSTI. I kto bol'se vsego kričit ob etom? IMENNO TĚ, KTO I JeST' REAL'NYE VINOJNIKI ETICH ZLODĚJANIJ — IUDĚI, VYSTAVLJaJuŠčIJe SEBJa, KAK «ŽERTVU» ETOJ SISTĚMY. Chameleon menjaet svoju okrasku každyj raz, kogda eto jemu vygodno, no počemu vse ostal'nye molčalivo vzirajut na eto so storony? Možet byt', oni nadějutsja na to, čto jesli oni promolčat, to ich ně tronut i dadut žit' «spokojno»? No obyčno, sožrav odnu ovcu i progolodavšis', volk iščet novuju — ně sledujet ob etom zabyvat'.

A v slučaje, kogda uže, kazalos' by, zadušennaja RUSSKAJA OVCA načala prevraščat'sja v VOLKODAVA, volku ně ostalos' ničego drugogo, kak ujtі ně solono chlebavši, tak i ně sumev dojest' russkuju ovcu. RUSSKIJ VOLKODAV ješčjo poka malen'kij, no on podrastjot i togda Volki, beregitěs'!!! Russkij Vlkodav tol'ko zaščitit svoju Rodinu ot Volkov, no nikogda NĚ STANĚT PODOBEN VOLKU, v etom suť ruskogo charaktěra...

Nikolaj Levašov

Hlava 1. Objevení se člověka na Zemi

1.1. Místo člověka v ekologickém systému Midgard-země

Člověk, jako druh živých organismů, zaujímá v ekologickém systému Země určitou ekologickou niku. Přičemž, ne jakoukoliv niku, ale niku, odpovídající možnostem a vlastnostem organismu člověka a jeho způsobu života, jako společenské živé bytosti. Proto se objevení člověka jako druhu stane možným pouze tehdy, když ekologický systém Země při svém evolučním rozvoji **dosáhne** takové složitosti a mnohoúrovňosti, při které se objeví volné ekologické niky, které ukládají na druhy, jež se je pokoušejí osvojit, určité požadavky, při adaptaci na které dochází u oněch druhů živých organismů k objevení se **nutných kvalit a vlastností**, vedoucích k rozvoji **rozumu**.

Jinými slovy, evoluční rozvoj rostlinného světa, jako základu pyramidy živé hmoty, vede na libovolné planetě na určité etapě svého rozvoje k objevení se **rozumu**. Každá ekologická nika klade na druh ji zaujímající určité požadavky, jako: rozměr a tvar organismu, kvalitativní a kvantitativní skladba potravy, určitá periodicitu životních procesů. V průběhu evoluce **přežijí jen ty organizmy**, které se byly schopny **přizpůsobit k daným požadavkům a podmínkám**.

Samozřejmě, nové živočišné druhy vznikají i po dokončení formování ekologického systému, v důsledku mutací. Nové druhy mohou dokonce **vytěsnit** z ekologických „bytů“ (nik) **stávající obyvatele**, pokud jsou schopny přizpůsobit se dané ekologické nise znatelně lépe, než druh ji obývající. Tehdy předchází „vlastníci“ **vymírají** a volné místo zaujímá progresivnější druh. Ale **nikdo a nikdy**, ať už to byl **hmyz** či **neadrtálec**, **neuvolnil** svůj **ekologický „byt“** a **nevymřel dobrovolně**. Žádný „původní majitel“ se „nepohnul“ ze svého ekologického „bytu“ bez tvrdého boje o něj. Je to pochopitelné: **další „byt“** už není k mání a jedná se o boj o přežití, v kterém vítězí ten, kdo se znatelně lépe přizpůsobil podmínkám existence v dané

Glava 1. Pojavlenije čeloveka na Zemle

1.1. Mesto čeloveka v ekologičeskoj sistěme Midgard-Zemli

Čelovek, kak vid živych organizmov, zanimajet ekologičeskuju nišu v ekologičeskoj sistěme Zemli. Pričjom, ně proizvol'nuju nišu, a nišu, sootvetstvjuščuju vozmožnostjam i svojstvam organizma čeloveka i jeho obraza žizni, kak stadnogo živogo suščestva. Poetomu, pojavlenije čeloveka, kak vida, stanovitsja vozmožnym tol'ko togda, kogda ekologičeskaja sistěma Zemli, pri svojom evoljucionnom razvitii, DOSTIGNĚT takoj složnosti i mnogourovněvosti, pri kotoroj pojavljajutsja svobodnye ekologičeskije niši, kotorye nakladyvajut na vidy, pytajuščijesja ich osvoit', opreděljonnye trebovanija, adaptacija k kotorym i privodit k pojavleniju u etich vidov NĚOBChODIMYCh SVOJSTV I KAČESTV dlja pojavlenije i razvitija RAZUMA.

Drugimi slovy, evoljucionnoje razvitije rastiťel'nogo mira, kak fundamenta piramidy živoj matěrii, na ljuvoj planěťe privodit k pojavleniju RAZUMA na opreděljonnom etape svojego razvitija. Každaja ekologičeskaja niša pred'javljaet k vidu, jejo zanimajuščemu, opreděljonnye trebovanija, takije, kak: razmery i formy živych organizmov, kačestvennyj i količestvennyj sostav pišči, opreděljonuju periodičnost' žizněnych processov. Tol'ko ORGANIZMY, KOTORYE SUMELI PRISPOBIT'SJa K ETIM TREBOVANIJAM I USLOVIJAM, SMOGLI VYŽIT' V ChODĚ EVOLJuCII.

Koněčno, i posle zaveršenija formirovanija ekologičeskoj sistěmy prodolžajut voznikat' novye vidy v rezul'tatě mutacij. I eti vnov' vozniškije vidy mogut daže VYTĚSNIT' iz EKOLOGIČESKICH KVARTIR ich STARYCh OBITATĚLEJ, esli oni (eti novye vidy) v sostojanii v značitěl'no bol'sej stěpeni prisposobit'sja k ekologičeskoj niše, čem vid, ejo zanimajuščij. I togda prežnije «vladěl'cy» VYMIRAJuT, a osvobodivšejesja mesto zanimajet boleje progressivnyj vid. No NIKTO I NIKOGDA, bud' eto BUKAŠKA ili NĚANDARALEC, NĚ OSVOBOŽDALI svoi EKOLOGIČESKIJe «KVARTIRY» i NĚ VYMIRALI DOBROVOL'NO. Každij «staryj vladělec» ně «s'jezžal» so svojej ekologičeskoj «kvartiry» bez žestokoj vojny za nějo. I eto ponjatno:

ekologické nice a kdo má nad soupeřem zjevnou evoluční převahu.

„Vystěhovaný“ druh jednoduše vymírá, navždy mizí z povrchu Země, zachovává se jen ve formě Podstat, které jsou bez fyzického těla schopny pouze přizívat se zbytky ze „pánova stolu“: emocemi – prvotními hmotami, uvolňovanými druhy žijícími na fyzické úrovni během stresových a dalších situací. A také, strašit děti, které jsou ještě skrz nezaměřený mozek schopny tyto Podstaty vymřelých druhů vidět. Tak či onak, každá ekologická nika je obsazena druhem, který se byl schopen nejlépe přizpůsobit jejím podmínkám. Všichni ostatní účastníci z evoluční arény vymizeli. Nyní se podíváme, co se dělo s „ekologickým bytem“, obsazeným moderním člověkem, před jeho objevením se na Midgard-zemi a kdo v „našem“ ekologickém bytě bydlel?!

Do příchodu *Homo sapiens* – moderního člověka – do evoluční arény jeho ekologický byt zaujímal jiný humanoidní druh, jehož antropologové nazývají *Člověk neandrtálský*, který si tento „ekologický byt“ důkladně osvojoval několik set tisíc let. Neandrtálci přitom z této ekologické niky vytěsnili všechny ostatní humanoidní druhy, sami ovládli Zemi a **celou ji osídlili**, všechna klimatická pásma, ale tím neméně se za celou tuto dobu neobjevily různé rasy neandrtálců. Na celé zemi existovala pouze **jediná rasa neandrtálců**, přičemž každý z nich fyzicky výrazně převyšoval **kromaňonce**, byl pokrytý hustou srstí, jež se nikdy nezbavili, a nejspíše se o to dokonce ani nepokoušeli. Šavlozubý tygr byl jediným vážným nepřítelem, který jim způsoboval určité potíže. Neandrtálci jedli i sebe navzájem.

Podle jejich zvyků byl potravou každý, kdo nebyl členem jejich klanu, tlupy nebo kmene. Jistě, těžko posuzovat intelekt neandrtálců, ale neexistují žádné důkazy o tom, že byli hloupější než kromaňonci. Tedy, vládli spokojeně zemi stovky tisíc let, do té doby, než se zhruba před čtyřiceti tisíci lety (podle údajů antropologů) neznámo odkud

DRUGOJ «KVARTIRY» užé ně budět, i sraženiye idjot za vyživaniye, v ktorom pobeždajet tot, kto značitěln'o lučše prisposobil'sja k uslovijam suščestvovaniya v etoj ekologičeskoj niše i kto imejet javnye evoljucionnye preimuščestva pered sopernikom.

«Vyselennyj» vid prosto vymirajet, navsegda isčezaja s lica Zemli, sochranjajas' tol'ko v vidě Suščnostěj, kotorye bez fizičeski plotnych těl sposobny tol'ko na to, čtoby pitat'sja ostatkami s barskogo stola: emocijami — pervičnymi matěrijami, vybrasyvajemymi prodolžajuščimi žit' na fizičeskom planě pri stressovyh i drugich situacijach. Da ješčjo, pugaja dětěj, čej nězamusorennij mozg ješčjo poroj v sostojanii vidět' Suščnosti etich vymeršich suščestv. Tak ili inače, každaja ekologičeskaja niša okazyvajetsja zanjata vidom, kotoryj smog lučšim obrazom prisposobit'sja k jejo uslovijam. Vse ostal'nye pretěděnty schodjat s evoljucionnoj areny. Davajtě posmotrim, čto proischodilo s «ekologičeskoj kvartiroj», zanimajemoj sovremennym čelovekom, do ego pojavlenija na Midgard-Zemle i kto obital v «našej» ekologičeskoj kvartire?!

Do pojavlenija na evoljucionnoj areně *Homo Sapiens* — sovremennogo čeloveka — jejo ekologičeskiju kvartiru zanimal gumanoidnyj vid, nazyvajemyj antropologami *Neanderthal Man* (něanděrtalec), kotoryj osnovatěln'o osvoil etu «ekologičeskiju kvartiru» za něskol'ko sotěn tysjač let jejo osvojenija. Pričjom, něandětal'cy vytěsnili iz etoj ekologičeskoj niši vse drugije gumanoidnye vidy i jedinstvennye carstvovali na Zemle, i pri etom, oni zaselili VSJU ZEMLJU, vse ejo klimatičeskije pojasa, no, těm ně meněje, za vse eti tysjačeletija, tak i ně pojavilis' raznye rasy něandětal'cev. Na vsej zemle carstvovala tol'ko ODNA RASA NĚANDĚRTAL'CEV, každyj iz kotorych fizičeski značitěln'o prevoschodil KROMAN'ONCA, byl pokryt gustoj šerst'ju, ot kotoroj oni tak i ně izbavilis', a skorej vsego, daže i ně pytalis'. Sablezubyj tigr byl jedinstvennym ser'joznym vragom, kotoryj sozdaval im někotorye chlopoty. Něandětal'cy požirali i sebe podobnych.

Pričjom, dlja nich dobyčej, piščej byli vse, kto ně byl členom ich klana, stada ili plemeni. Koněčno, trudno sudit' ob intěllektě něandětal'cev, no nět takže i nikakich dokazatělstv togo, čto oni byli glupeje kroman'onca. I vot, carstvovali oni sebe spokojno sotni tysjač let, do těch por, poka, porjadka soroka tysjač let nazad (po dannym

objevil současný člověk ve vlastní osobě (tento údaj se vztahuje na objevení se třech ras – **černé**, **červené** a **žluté**, zatímco bílá rasa se objevila před zhruba 600 – 800 tisíci lety). Právě takové je stáří kosterních pozůstatků moderního člověka, které byly nalezeny na různých kontinentech Midgard-země.

Ze subjektivních a objektivních příčin neexistují údaje o kosterních pozůstatcích moderního člověka na teritoriu Sibíře a potopeného severního kontinentu (o čemž bude psáno později). Nyní se vrátím k „vědeckým“ představám o objevení se *Homo sapiens* – moderního člověka na matičce Zemi. A ve „vědeckých“ představách je tolik rozporů a nejasností, že se jednoduše divím, proč na to nikdo neobrací pozornost. Nezbyvá mi nic jiného, než to objasnit sám. Pokusím se obrátit pozornost na určité „zvláštnosti“ moderního člověka, jak čistě biologické, tak i psychologické...

Homo Sapiens – moderní člověk – se objevil najednou a všude. Přičemž se objevil holý, bez srsti, slabý (ve srovnání s neadrtalcem) a současně na všech kontinentech. Objevilo se z nějakého důvodu zničeho nic **několik ras**, které se navzájem velmi silně odlišovaly, jak barvou kůže, tak i stavbou lebky, skeletu, druhu metabolických procesů, a při tom všem měly ty rasy jednu společnou vlastnost – byli mezi sebou kompatibilní a mohly plodit životaschopné potomstvo. Nový druh **se nemůže objevit** najednou bez určitých přechodných forem a časově zdlouhavého procesu nahromadění a posílnění pozitivních mutací. Nic takového není v případě moderního člověka pozorováno. *Homo sapiens* se „materializoval“ **odnikud**. Nebyla nalezena ani jedna kostra starší čtyřiceti tisíc let, ačkoliv kostry mladší čtyřiceti tisíc let jsou nacházeny všude⁷.

V nalezených kostrách je nicméně možné jasně odlišit čtyři rasy – **bílou, žlutou, červenou a černou**. Přitom, čím je kostra „starší“, tím

antropologii), něizvestno odkuda, vdrug voz'mi i pojavis' sovremennyj čelovek sobstvennoj personoj (eto vremja odnositsja k pojavleniju na Midgard-Zemle trjoch ras — ČJoRNOJ, KRASNOJ I ŽJoLTOJ, v to vremja, kak belaja rasa pojavilas' porjadka šestisot-voš'misot tysjač let nazad). Imenno takov vozrast iskopajemych ostankov sovremennogo čeloveka, kotorye byli obnaruženy na raznych kontinentach Midgard-Zemli.

Po sub'jektivnym i ob'jektivnym priččinam nět dannyh ob iskopajemych ostankach sovremennogo čeloveka na těrritorii Sibiri i zatonuvšego severnogo kontinenta (o čjom budět skazano pozže). A poka vernjomsja k «naučnym» predstavlenijam o pojavlenii *Homo Sapiens* — sovremennogo čeloveka, na Matuške-Zemle. I v «naučnych» predstavlenijach stol'ko protivorečij i něob'jasnjonnogo, čto prosto divu dajoš'sja, počemu nikto ně obraščajet na vsjo eto vnimanije. Ničego drugogo ně ostajotsja, kak vyjasnit' eto samim. Poprobujem obratit' vnimanije na někotorye «strannosti» sovremennogo čeloveka, kak čisto biologičeskije, tak i psihologičeskije...

Homo Sapiens — sovremennyj čelovek — pojavilsja srazu i vezdě. Pričjom, pojavilsja golyj, bez šersti, slabyj (po sravněniju s něanděrtal'cem) i odnovremenno na vsech kontinentach. Pojavilis' po ščuč'jemu veleniju, po č'jemu-to chotěniju srazu NĚSKOL'KO RAS, kotorye dovol'no sil'no otličalis' drug ot druga, kak po cvetu koži, tak i po strojeniju čerepa, skeleta, tipu obmennyh processov, no pri vsjom etom, vse eti rasy imeli odno obščěje svojstvo — oni byli sovместimy meždu soboj i davali žizněsposobnoje potomstvo. Novyj vid po opreděleniju NĚ MOŽET POJaVIT'SJa V ODNOČAS'Je, bez perechodnych form i dlitě'l'nogo po vremeni processa nakoplenija i usilenija položitel'nych mutacij. Ničego podobnogo u sovremennogo čeloveka PROSTO NĚ NABLJuDAJeTSJa. Čelovek Razumnyj vzjal i «matěrializovalsja» IZ NIOTKUDA. Ně najděno ni odnogo skeleta starše soroka tysjač let, chotja, s etogo momenta i do sovremennosti, skelety čeloveka nachodjat povsemestno.

No po najděnnym skeletam čjotko opreděljajut RASY — BELUJu, ŽJoLTUJu, KRASNUJu I ČJoRNUJu. I, pri etom, čem «stareje» skelety,

7 Pierre Teilhard de Cardin, *Le Phénomène Human*

výraznější rasové znaky nese, což hovoří o počáteční „čistotě“ ras, která se zachovala do té doby, než se rasy mezi sebou začaly aktivně mísit. To znamená, že nemohla být libovolná jedna rasa (podle mínění ortodoxní vědy – černá), která by se rozšířila z centra svého rodiště – Afriky a v důsledku toho na jejím základě vznikly nové rasy – **bílá, žlutá a červená**. Fakta říkají něco jiného.

Nedocházelo a bedochází ke vzniku nových ras, ale naopak – k mísení ras, vzniku subras a jejich postupnému sblížení. Prakticky je už velmi složité najít představitele absolutně čisté národnosti, s ohledem na to, že docházelo k procesu mísení lidí, jak různé národnosti uvnitř jedné rasy, tak i mezi různými rasami. K čemu to vedlo a vede se podíváme dále, nyní se vrátím k otázce objevení se současného člověka a různých ras na planetě...

S ohledem na fakta to znamená, že by měly existovat, **jako minimum, čtyři přechodné humanoidní formy** a, jim odpovídající, čtyři druhy, u nichž vznikly nutné pozitivní mutace. Co je nejzajímavější, tyto pozitivní mutace, ačkoliv stejné, by musely vzniknout u předků moderního člověka **současně, téměř synchronně u čtyřech různých humanoidních druhů** a současně se **završit na různých kontinentech a dát totožné výsledky...**

To je prakticky i **teoreticky jednoduše nemožné**, ale tato otázka je „vědců“ delikátně zamlčována a žádným způsobem je **netrápí**. Netrápí je ani fakt, že do dnešního dne nebyla nalezena ani jedna kostra přechodných forem člověka. A předpokládání předkové – neadrtálci, navíc jediný humanoidní druh, předcházející modernímu člověku, **nebyl a nemohl být předkem moderního člověka**. A to není domněnka, ale „holý“ fakt – **zkoumání DNK nalezeného neadrtálce, zmrzlého v alpském ledovci, dalo senzační výsledek – současný člověk a neadrtálec jsou geneticky nekompatibilní**, tak nekompatibilní jako kuň a zebra, byť oba dva patří k jednomu řádu lichokopytníků, třídič savců. Člověk a neandrtálec jsou jednoduše geneticky nekompatibilní, nejsou dokonce ani schopni zplodit sterilní potomstvo, jaké například

těm čtjotče u nich vyraženy rasovye priznaki, čto govorit ob iznačal'noj «čistotě» etich ras, kotoraja (čistota) sochranjalas' do těch por, poka eti rasy ně stali mezdu soboj aktivno smešivat'sja. Takim obrazom, ně moglo byt' kakoj-libo odnoj rasy (po mněnjiju ortodoksal'noj nauki — ČJoRNOJ), kotoraja, rasseljajas' iz Centra svojego pojavlenija — Afriki, vidoizmenilas', i v rezul'tatě na jejo osnove vznikli novye rasy — BELAJa, ŽJoLTAJa i KRASNAJa. Fakty govorjat obratnoje.

Proischodilo i proischodit ně pojavlenije novych ras, a naoborot — smešenije etich ras, vzniknovenije podras i postěpennoje ich sblizenije. Praktičeski uže očen' složno najti predstaviteľej absoljutno čistoj nacional'nosti ili narodnosti, v silu togo, čto proischodil i proischodit process smešenija ljuděj, kak raznych nacional'nostěj vnutri odnoj rasy, tak i smešenija raznych ras. K čemu eto privelo i privodit, rassmotrim daleje, a sejčas vernjomsja k voprosu pojavlenija sovremennogo čeloveka i raznych ras na planětě...

Značit, v silu etich dannych, dolžno byt', KAK MINIMUM, ČETYRE PERECHODNYCh GUMANOIDNYCh VIDA i, sootvetstvenno, četyre vida, u kotorych vznikli něobchodimye položitel'nye mutacii. I samoje intěresnoje to, čto eti položitel'nye mutacii, pričjom odinakovye, dolžny byli by vzniknut' u etich predkov sovremennogo čeloveka ODNOVREMENNO, projti SINChRONNO u ČETYRJoCh RAZNYCh GUMANOIDNYCh VIDOV i ODNOVREMENNO ZAVERŠIT'SJA NA RAZNYCh KONTINĚNTACH I DAT' TOŽDĚSTVENNYE REZUL'TATY...

Takoje I PRAKTIČESKI, I TĚORETIČESKI PROSTO NĚVOZMOŽNO, no etot vopros dělikatno zamalčivajetsja «učjonymi» i daže nikoim obrazom ich NĚ SMUŠČAJeT. NĚ smuščajet i tot fakt, čto do sich por ně najděno ni odnogo skeleta perechodnych form. A predpolagajemye predki — něanděrtal'cy, k tomu že, jedinstvennyj gumanojdnyj vid, predšestvujuščij sovremennomu čeloveku, NĚ BYL I NĚ MOG BYT' PREDKOM SOVREMENNOGO ČELOVEKA. I eto ně predpoloženje, a «goľyj» fakt — ISSLEDOVANIJa DNK NAJDĚNNOGO NĚANDĚRTAL'CA, vmjorzšego v al'pijskij lednik, dalo sensacionnyj rezul'tat — SOVREMENNYJ ČELOVEK I NĚANDĚRTALEC — GENĚTIČESKI NĚSOVMESTIMY, kak něsovmestimy genětičeski lošad' i zebra, čotja oba vida i prinadležat k

vzniká při zkřížení koně a osla. Jediná kostra, nesoucí znaky obou druhů – člověka i neandrtálce – byla nalezena v horách Jižní Ameriky a jeho „majitel“ se nedožil dospělosti, tj. zemřel jako dítě, což hovoří o plné nekompatibilitě těchto druhů a dělá z domněnky fakt.

Kromě toho, neandrtálci žili byli několik stovek tisíc let a teprve s objevením se moderního člověka „přátelsky“, všeho všudy za tisíc let společného života s ním, „organizovaně“ vymřeli, aby uvolnili místo progresivnějšímu kromaňonci. Přičemž neandrtálci kromaňonce číselně značně převyšovali, byli výrazně silnější fyzicky. Ať se na problém podíváme z jakékoliv stránky, není možné najít jedinou příčinu, proč neandrtálci vymřeli a kromaňonci se nejen zachránili, ale stali se i pány přírody. Za velmi krátký historický úsek se nejen osvobodili od plné závislosti na přírodě, ale bohužel, moderní člověk se začal velmi nerozumně vměšovat do přírody, narušující rovnováhu a harmonii.

Obvykle je příčina vymírání druhů prudká změna přírodních podmínek obývaného prostředí, k jakým se dané druhy nemohly nebo nebyly schopny přizpůsobit. Za posledních čtyřicet tisíc let nastala jedna doba ledová, která významně ovlivnila podmínky života mnoha druhů, ale v okamžiku vymírání neandrtálců ještě nenastala. A přesto vymřeli, a přežili fyzicky slabší, méně početní a nepokrytí hustou srstí kromaňonci, což je samo o sobě absurdní. A, což je zajímavé, „holí“ kromaňonci mohli velmi lehce přežít dobu ledovou, která skončila před jedenácti tisíci lety.

Zajímavé je i to, že všechny humanoidní druhy řádu primátů mají silnou srst pokrývající prakticky celé tělo. I takové druhy, jako gorila, orangutan či šimpanz, které se považují za nejbližší člověku, mají celoplošné osrstění těla, a ačkoliv ty druhy přebývaly v podmínkách tropického a rovníkového pásma několik milionů let, ani tak se nezbavily své srsti a nestaly se inteligentními druhy. Zatímco moderní člověk se objevil hned holý, s rudimentárními pozůstatky srstěnné

odnomu otrjadu něparnokopytnych, klasa mlekopitajuščich. Eti gumanoidnye vidy ně prosto ně sovместimy, oni daže ně smogli dat' stěril'nych gibridov, kak eto vznikajet, naprimer, pri skreščivanii lošadi i osla. Edinstvennyj skelet, sojedinjajuščij v sebe priznaki oboich vidov — kroman'onca i něandětal'ca — byl najděn v gorach Južnoj Ameriki i to, čto jeho «vladělec» «ně dotjanul» do polovoj zrelosti, t.je. umer rebjonkom, govorit o polnoj něsovместimosti etich vidov i dělajet faktom eto položenije.

Krome etogo, něandětal'cy žili-ně-tužili sotni tysjač let i tol'ko s pojavlenijem sovremennogo čeloveka vzjali i «družno», VSEGO ZA TYSJaČU LET SOVMESTNOGO PROŽIVANIIJa s nim, «organizovanno» vymerli, čtoby osvobodit' mesto boleje progressivnomu kroman'oncu. Pričjom, čislenno něandětal'cy značitěl'no prevoschodili kroman'onca, byli značitěl'no sil'něje jeho fizičeski. S kakoj by točki ně podchodit' k etoj probleme, něvozmožno najti ni odnoj pričiny, počemu něandětal'cy vymerli, a kroman'oncy ně tol'ko sochranilis', no i stali carjami prirody. Za ves'ma korotkij istoričeskij srok oni ně tol'ko osvobodilis' ot polnoj zavisimosti ot prirody, no, k sožaleniju, sovremennyj čelovek stal ves'ma něrazumno vmešivajetsja v prirodu, narušaja balans i garmoniju.

Obyčno, pričiny vymiranija vidov javljaetsja rezkoje izmeněnije prirodnych uslovij sredi obitanija, k kotorym eti vidy ně smogli ili ně uspeli prisposobit'sja. Za poslednije sorok tysjač let byl odin lednikovij period, kotoryj v značitěl'noj stěpeni izmenil uslovija obitanija mnogich vidov, no, na moment vymiranija něandětal'cev, ego ně bylo. I, těm ně meněje, oni vymerli, a vyžili fizičeski boleje slabye, maločislennye, ně pokrytye tjoploj šerst'ju kroman'oncy, čto samo po sebe NĚLEPO. I, čto ljubopytno, «golye» kroman'oncy ves'ma legko smogli perežit' lednikovij period, kotoryj zakončilsja odinnadcat' tysjač let nazad.

Intěresno i to, čto vse gumanoidnye vidy iz otrjada primatov imejut moščnyj volosjanoj pokrov, pokrývajuščij praktičeski vsjo tělo. I, čto samoje intěresnoje, takije vidy, kak gorilla, orangutang i šimpanze, kotorye sčitajutsja naiboleje blizkimi k sovremennomu čeloveku, imejut splošnoj volosjanoj pokrov, čotja eti vidy i obitali v uslovijach tropičeskogo i ekvatorial'nogo klimata milliony let, tak i ně rasstalis' so svoim volosjanym pokrytijem i ně stali razumnymi vidami. V to vremja,

pokryvky těla. Právě toto rudimentární osrstění hovoří o tom, že kdysi nebylo rudimentární, ale přestalo být nezbytné a postupem času zaniklo. Naskytá se otázka – **kde k tomu došlo?!** Zjevně ne na Zemi.

Je jistě možné předpokládat, že pravlast zrození rozumného života na Zemi se nějakým způsobem ocitla na mořském či oceánském dně. Proč ne, je tu však malé **ale**, které dělá toto zdánlivě elegantní vysvětlení naprosto nesmyslným. V čase objevení se moderního člověka na Midgard-zemi se nezjistila žádná geologická aktivita zemské kůry, při které se významné části souše staly mořským dnem. Kromě toho, rasy moderního člověka, jak už bylo napsáno, se objevily současně na různých kontinentech, **musely by existovat, jako minimum, čtyři pra-druhy a čtyři přechodné formy**. Předpoklad ve smyslu, že všechny fosilní pozůstatky čtyř pra-druhů a čtyř přechodných forem se současně ocitly na mořském dně je prakticky i teoreticky **nevěrohodný**.

Proč tedy archeologové a antropologové nebyli schopni do dnešního dne najít jedinou kostru předků moderního člověka, byť nachází kosterní pozůstatky jiných humanoidních forem starých miliony let? Kostry australopitéka, sinantropa atp. se zachovaly na mnoha místech, byť za ty miliony let došlo k mnohým zemětřesením, povodním, potápěním jedněch částí souše a „stoupáním“ jiných, několika dobám ledovým – ale i tak se pozůstatky zachránily, a jen pozůstatky předků moderního člověka z „nějakého důvodu“ beze stopy zmizely, byť ti „vymřeli“ jen před čtyřiceti tisíci lety. Ukazuje se to jako naprostý nesmysl, který nicméně spočívá spolu se všemi dalšími fakty bez povšimnutí: proč věnovat pozornost takovým „drobnostem“, když už je **všem velmi pohodlná teorie**, podle které je vše prosté a jasné. Otázka je jen v tom, komu je ta teorie výhodná a proč?

Moderní člověk se podle mínění těch „vědců“ objevil na Zemi výsledkem evolučního rozvoje života z humanoidních forem. A vyjmenovávají se všechny humanoidní formy – **australopiték, sinantrop, neandrtálec** atd., ukazují se jejich kostry a vše vypadá

kak sovremennyj čelovek, pojavilsja srazu golym, no s rudimentarnymi ostatkami volosjanogo pokrova na svojom těle. Imenno eto rudimentarnej volosjanovej pokrytije govorit o tom, čto kogda-to eto pokrytije bylo otnjud' ně rudimentarnym, no, za něnadobnost'ju, po těm ili inym priččinam, so vremeněm praktičeski sošlo na nět. Voznikajet vopros — **A GDĚ ŽE ETO PROISChODILO?!** Javno ně na Zemle.

Možno koněčno predpoložít', čto Rodina zarožděnjija Razumnoj žizni na Zemle, volej slučaja, okazalas' na dně morskem ili okeanskom. Počemu by i nět, no jest' malen'koje NO, kotoroje dělajet eto, kazalos' by, prekrasnoje ob'jasněnije, prosto bessmyslennym. Ko vremeni pojavlenija sovremennogo čeloveka, na Midgard-Zemle ně nabljudalos' nikakoj geologičeskoj aktivnosti zemnoj kory, pri kotoroj značitěl'nye časti suši stali morskim dnem. Krome togo, rasy sovremennogo čeloveka, kak uže govorilos', pojavilis' odnovremenno na raznych kontiněntach, i **DOLŽNO BYLO BYT', KAK MINIMUM, ČETYRE PRAVIDA I ČETYRE PEREChODNYE FORMY**. Predpoloženje o tom, čto vse iskopajemye kosti četyrjoch pravidov i četyrjoch perechodnych form, odnovremenno okazalis' na morskem dně, praktičeski i těoretičeski **NĚVEROJaTNO**.

No, počemu že togda paleontologi i antropologi do sich por ně smogli najti ni odnogo skeleta predkov sovremennogo čeloveka, čotja nachodjat iskopajemye ostanki drugich gumanoidnych vidov, kotorye vymerli milliony let nazad? Skelety avstralopitéka, sinantropa i dr., sochranilis' vo mnogich mestach, čotja za eti milliony let byli i zemletřasenija, navodněnjija, opuskanije odnich učastkov suši i «vsplytije» drugich, něskol'ko lednikovych periodov — no, těm ně meněje, ich ostanki sochranilis', a tol'ko ostanki predkov sovremennogo čeloveka «počemu-to» isčezli bessledno, čotja oni i «vymerli» porjadka soroka tysjač let nazad. Něsurazica prosto polučajetsja, no, těm ně meněje, ejo i vse ostal'nye fakty starajutsja prosto ně zametit' — stoit li obraščat' vnimanije na takije meloči, kogda uže jest' **UDOBNAJa VSEM TĚORIJa**, po kotoroj vsjo prosto i jasno. Vopros tol'ko v tom, komu eta těorija udobna i počemu?

Sovremennyj čelovek, po mněnjiju etich «učjonych», pojavilsja na Zemle v rezul'tatě evoljucionnogo razvitija žizni iz gumanoidnych form. I perečisljajutsja vse gumanoidnye formy — **AVSTRALOPITĚK, SINANTROP, NĚANDĚRTALEC** i t.d., pokazyvajutsja ich skelety i vsjo

jednoduše výborně. U všech, kdo se učí evoluční biologii na školách a univerzitách by měla vzniknout zákonitá otázka – proč se moderní člověk tak výrazně **odlišuje** od všech „svých“ údajných předků? Proč oni a obecně všichni vyšší primáti byli pokryti hustou srstí, kterou neodhodili za miliony let, zatímco moderní člověk se objevil přímo bez ní?! Pokud je to tak rychlý proces, proč srst zase nenarostla v době poslední doby ledové, která skončila před deseti-jedenácti tisíci lety a trvala dva-tři tisíce let, zatímco moderní člověk – *Homo sapiens* – se objevil a vytěsnil v průběhu prvního tisíce let své přítomnosti neandrtálce? Právě z této doby se nacházejí kostry moderního člověka i neandrtálce v těchže vrstvách, načež kostry neandrtálců beze stopy mizí. Tisíc let ty dva humanoidní druhy, geneticky mezi sebou nekompatibilní a velmi silně se navzájem odlišující, existovaly společně v jedné a téže ekologické nise a poté byli neandrtálci vytěsněni z ekologického prostoru a jednoduše „vymřeli“.

Někdy se v nejvíce nepřátelských a těžce dostupných oblastech Midgard-země lidé setkávají s bývalými „pány přírody“, které nazývají různě – sněžným mužem, yeti, *big foot* (velká noha) atd. Ale do dnešního dne neandrtálci, kteří přežili v těžce dostupných oblastech, neodhodili srst, stejně jako vyšší primáti, kteří stále obývají, jako dříve, tropické a rovníkové klimatické pásmo. Je logické předpokládat, že pokud je proces změny druhů tak lehký a rychlý, pak by (v průběhu poslední doby ledová) mu musela narůst srst a přidal by se ke zbytku člověku-podobné „společnosti“, pokryté hustou srstí. Ale k tomu „kupodivu“ nedošlo, nehledě na přítomnost rudimentárního osrstění u současného člověka.

Ačkoliv, i dnes se zřídka rodí děti s genetickými anomáliemi, pokryté hustou vlasovou pokrývkou, což jen potvrzuje, že v daleké minulosti byli předkové moderního člověka také osrstění, jen není jasné, kde se ta daleká minulost odehrála, pokud se současný člověk objevil na Midgard-zemi teprve před čtyřiceti tisíci lety?!.. Vzniká jen jedna

vygljadit prosto zamečateľ'no. U všech, kto izučajet v školach i universitetach evoljucionnuju biologiju, dolžen by vozniknut' zakonomernyj vopros — počemu sovremennyj čelovek tak rezko OTLIČAJETSJA ot vseh «svoich» predpolagajemych predkov? Počemu, vse oni i voobšče vse čelovekoobraznye obezjany byli pokryty gustoj šerst'ju, s kotoroj oni ně rasstalis' i za milliony let, v to vremja kak sovremennyj čelovek pojavilsja srazu bez nějo!?! Esli eto takoj bystryj process, to počemu šerst' ně otrosla vnov', vo vremja posledněgo lednikovogo perioda, kotoryj zaveršilsja dėsjat'-odinnadcat' tysjač let nazad i prodolžalsja dve-tri tysjači let, v to vremja, kak sovremennyj čelovek — *Homo Sapiens* — pojavilsja i vytěsnil něandertal'cev v těčenije pervogo tysjačeletija posle svojego pojavlenija? Imenno v těčenije etogo vremeni nachodjat skelety i něandertal'cev i sovremennogo čeloveka v odnich i těch že vremennyh slojach, posle čego skelety něandertal'cev isčezajut bez vsjakogo sleda. Tysjaču let eti dva gumanoidnyh vida, genetičeski něsovmeštymye meždu soboj i stol' sil'no vněšně otličnye drug ot druga, sosuščestvovali vmestě v odnoj i toj že ekologičeskoj niše, posle čego, něandertal'cy byli vytěsněny iz ekologičeskoj kommunalki i prosto «vymerli».

Inogda v naiboleje gluchich i trudnodostupnyh rajonach Midgard-Zemli ljudi vsjo reže i reže stalkivajutsja s byvšimi «carjami prirody», kotorych oni nazyvajut po-raznomu — sněžnym čelovekom, jeti, *big foot* (bol'saja noga) i t.d. No i do sich por sochranivšijesja v trudnodostupnyh mestach něandertal'cy ně rasstalis' so svoim šerstjanym pokrovom, kak i vysšije primaty, kotorye prodolžajut žit', kak i žili ran'se, v ekvatorial'nom i subekvatorial'nych klimatičeskich pojasach. Logično predpoložit', čto jesli, process vidoizmeněnija takoj ljogkij i bystryj, to u sovremennogo čeloveka prosto dolžna byla otrasti šerst' i prisojedinilsja by on ko vsej ostal'noj čelovekopodobnoj «kompanii», pokrytoj gustoj šerst'ju. No, kak ni «stranno», etogo ně proizošlo, něsmotrja na naličije u sovremennogo čeloveka rudimentarnogo volosjanogo pokrova.

Chotja, izredka eščjo roždajutsja děti s genetičeskimi anomalijami, pokrytye gustym volosjanym pokrovom, čto tol'ko podtverždajet, čto onym (volosjanym pokrovom) predki sovremennogo čeloveka vsjo-taki obladaali v daljokom prošlom, tol'ko vot ně jasno, gdě že eto daljokoje prošloje prochodilo, esli sovremennyj čelovek pojavilsja na Midgard-

otázka, presnejši dvě – **kde a kdy** k tomu došlo!?

Ze všeho toho, co je k tomuto okamžiku známo – **nedošlo k tomu na povrchu současných kontinentů, nebo obecně, na povrchu Midgard-země...**

1.2. Mimoszemský původ moderního člověka

V některých zdrojích se vzpomíná kontinent Daarija, který se před sto deseti tisíci lety začal pomalu potápět na mořské dno v oblasti současného severního pólu:

.....
11. (139). Žili ste pokojný život na Midgarde⁸ po mnoho rokov
Odkedy sa planéta stala bezpečným a obývatelným miestom...
Pamätaj na Daždbogove⁹ skutky tak ako sú napísané vo Védach,
Ako zničil Koščejeve centrá
Umiestnené na najbližšom mesiaci
Ako Tarch neumožnil úskočným Koščejom
Zničiť Midgard rovnako ako zničil Deju...
.....

.....
Títo Koščeji, vládcovia Šedých,
Sa následne stratili aj s mesiacom
Ale Midgard zaplatila za svoju slobodu
Tým, že Daarija bola zničená veľkou potopou...
.....

12.(140). Vody Mesiaca vytvorili veľkú potopu.
Keď sa mesiac rozpadol na kusy
Tieto úlomky padli z oblohy na Zem ako dúha
A ako Svarogičové¹⁰ lúče dopadli na Midgard...
.....

8 slovansko-árijské pomenovanie našej planéty

9 *Daždbog* (iným menom Tarch), boh-patrón, dal 9 Vedických knih – Daždbogove Knihy Múdrosti. Poznámka: pojem boh sa významne odlišoval od toho, pod ktorým sa chápe teraz. Bohmi naši predchodcovia rozumeli vysoko vyvinutých ľudí.

10 *Svarogič* – syn Svaroga. Môže sa vzťahovať na bohov, ako aj na meteority, kométy, bolidy.

Zemle okolo soroka tysjač let nazad?! Voznikajet tol'ko odin vopros, verněje dva — KOGDA I GDĚ eto proischodilo!?

Iz vsego togo, čto izvestno na dannyj moment — ETO PROISCHODILO NĚ NA POVERCHNOSTI SOVREMENNYCh KONTINĚNTOV ILI VOOBŠČE NĚ NA MIDGARD-ZEMLE...

1.2. Inoplanetnoje proischoždenije sovremennogo čeloveka

V někotorych istočnikach upominajetsja matěrik Daarija, kotoryj sto děsjať tysjač let nazad načal medlenno opuskat'sja na morskoje dno v rajone sovremennogo severnogo poljusa:

.....
11.(139). Vy, na Midgardě živjotě spokojno,
s davnich vremjon, kogda mir utverdilsja...
Pomnja iz Ved, o dějanijach Dažd'boga,
kak on porušil oploty Koščejev,
čto na bližajšej Luně nachodilis'...
Tarch ně pozvolil kovarnym Koščejam
Midgard razrušit', kak razrušili Děju...
.....

.....
Eti Koščeji, pravitěli Serych,
Sginuli vmestě s Lunoj v polučast'je...
No rasplatilsja Midgard za svobodu,
Daarijej skrytoj Velikim Potopom...
.....

12.(140). Vody Luny, tot Potop sotvorili,
na Zemlju s něbes oni radugoj pali,
ibo Luna raskololas' na časti,
i raťju Svarožičej v Midgard spustilas'...
.....

Staré Vlákna, ktoré siahali ďaleko
Do vzdialených Čertogov¹¹ boli zdevastované...
A spojenia medzi Svetmi boli zničené...
Volania z diaľav neboli vypočuté
A veľa Vajtmar¹² sa stratilo na nebesiach...
Až pokým sa nevytvorili nové Vlákna
A ich volania do Čertogov boli vypočuté...

13.(141). Mnoho ľudí umrelo
Kým stihlo nastúpiť do Vajtman,
Alebo ujsť cez Hviezdne Brány
A ukryť sa v Čertogu Medveďa.

.....
.....
.....
Vlákna do Čertogov sú znova zničené
A z toho dôvodu Nebeské ihlice stratili svoju farbu
A aby ihlice žiarili znova farbami
Zameníte Kryštály z Irkami.
Zameníte je Kryštálami Tary...
A cez Zimun znova obnovíte Vlákna...¹³

Jak vyplýva z Véd, Daarija se potopila pod hladinu výsledkom akcií DAŽDBOGA pri ničení ZÁKLADEN KOČŠEJŮ – VLÁDCŮ ŠEDÝCH, časť jichž se nachádzala na ... najbližší luně Midgard-země, LUNĚ LELJE, ktorá bola jednou z troch lun obíhajících kolem naší planety. Jména těch lun byly LELJA, FATTA a MĚSÍC (Měsícem nazývají Slované jedinou zbylou lunu dodnes). Lelja byla nejbližže Zemi, s periodou oběhu sedm dní. DAŽDBOG – bůh Tarch Perunovič, ochránce prastaré Veliké Moudrosti. Byl nazván Dažd'bogem (dávacím bohem) za to, že dal lidem Velké Rasy a potomkům Rodu Nebeského Devět Santií (knih)¹⁴.

Byli razrušeny Drevnije Niti,
Čto prostiralis' do dal'nich Čertogov...
i v Meždumir'i časť svjazej prervalas'...
Ně bylo slyšno zov mnogodol'nij,
Mnogo Vajtmar potěrjalos' vo Svarge...
preždě čem novye Niti rodilis'
i byl uslyšan ich zov iz Čertogov.

13.(141). Mnoho pogiblo v to vremja narodu,
kto ně uspel na Vajtmanach podnjat'sja,
ili projti skvoz' Vrata Meždumir'ja
i schoronit'sja v Čertoge Medvedja...

.....
.....
.....
Niti Čertogov narušeny snova,
poetomu Igly Něbesnye cvet potěrjali,
čtob zasijali vnov' Igly cvetami,
Vy, zamenitě Kristally Irkamy.
Ich zamenitě Kristallami Tary...
I skvoz' Zimun vosstanovitě Niti...

Kak sledujet iz Ved, Daarija ušla pod vody morskije v rezul'tatě dejstvij DAŽD'BOGA pri uničtoženii BAZ KOŠEJEV — PRAVITĚLEJ SERYCh, časť iz kotorych nachodilis'... na bližajšej k Midgard-Zemle LUNĚ LELE, kotoraja byla odnoj iz trjoch Lun, vraščavšichsja vokrug našej planěty. Imena etich Lun byli LELJa, FATTA i MESJaC (Mesjacom slavjaně i do sich por nazyvajut edinstvennuju iz ostavšichsja u planěty Lun). Lelja byla bližajšej k Zemle Lunoj, s periodom obraščeniya vokrug Midgarda vsego v sem' dněj. DAŽD'BOG — Bog Tarch Perunovič, Bog-Chranitěľ drevněj Velikoj Mudrosti. On byl nazvan Dažd'bogom (dajuščim Bogom) za to, čto dal ljudjam Velikoj Rasy i potomkam Roda Něbesnogo Děvjat' San'tij (knig).

11 súhvezdia

12 Vajtmana, Vajtmara : nebeský voz: na cestovanie veľkými vzdialenosťami sa používali Vajtmany a medzi planétami zase Vajtmary. Každá Vajtmara mohla odniesť 144 Vajtman.

13 Slovansko-Árijské Vědy, Kniha múdrosti Peruna, Prvý kruh, verš 9, str. 70-72

14 Slovansko-Árijské Vědy, kniha třetí, Ingliizmus, str. 45

KOŠČEJI – KNÍŽATY TMY, nazývali skutečné vládce Temných Světů, mezi kterými byli i Temní Legové a Temní Arlegové. Připomenou, že v ruských příbězích ruští hrdinové (bohatýři) bojují s KOSTĚJI NESMRTELNÝMI a zachraňují z jejich spárů Krásnou Vasilisu, symbolizující vlast – Midgard-zemi. Zajímavé, není liž pravda?!...

Výsledkem HVĚZDNÝCH VÁLEK mezi Světlymi a Temnými silami jedna z Lun – Lelja – opustila svou oběžnou dráhu a její úlomky-Svarogiče dopadly na Midgard-zemi, kde způsobily planetární katastrofu, pohyb tektonických desek a potopení Daarije na mořské dno. Tento kontinent bezpochyby existoval a důsledkem katastrofy klesl na mořské dno, byl pravlastí BÍLÉ RASY, ale vzniká jiná otázka – kde se nachází potopené kontinenty, které byly pravlastmi ostatních ras – ŽLUTÉ, ČERNÉ A ČERVENÉ?! A i kdyby tyto kontinenty existovaly, pravděpodobnost jejich současného potopení pod mořskou hladinu je rovná prakticky nule, ale na naší Midgard-zemi tolik „PŘEBYTEČNÝCH“ KONTINENTŮ neexistovalo. Takovým způsobem (další potopené kontinenty) nepřítomnost fosilních pozůstatků přechodných forem moderního člověka **nelze vysvětlit**. Není to možné objasnit z jedné prosté příčiny – moderní člověk druhu *Homo sapiens* se **nikdy neformoval** na Midgard-zemi.

Ohledně potopeného kontinetu Daarije je možné předpokládat následující:

1. Potopil se později, před 35 – 40 tisíci lety, v důsledky planetární katastrofy, která následovala Hvězdné války mezi Světlymi a Temnými silami. Jinými slovy, byly to vnější vysoce rozvinuté civilizace, pro které se Midgard-země stala místem srážky.

2. Vzpomínky našich předků na pravlast se mohou týkat jiné planety, ze které naši předkové přišli. Například to může být Dea-země zničená v průběhu hvězdných válek mezi Světlymi a Temnými silami, která se nacházela mezi Orej-zemí (Mars) a Perun-zemí (Jupiter) na místě, kde je dnes pás asteroidů.

3. Tento kontinent se potopil před stodeseti tisíci lety, ale byla na něm základna jiné civilizace, která kontrolovala vývoj ekologického systému Midgard-země.

KOŠČEJaMI — KNJaZ'JaMI T'MY, nazývalis' podlinnye vlastěliny Tjomnych Mirov, narjadu s kotorymi byli i Tjomnye Legi, i Tjomnye Arlegi. Vspomnitě, v RUSSKICH SKAZKACH ruskije bogatyri sražajutsja s KOŠČEJaMI-BESSMERTNYMI, spasaja iz ich lap Vasilis-Prekrasnych, simvolizirujuščich RODinu, Midgard-Zemlju. Ně pravda li, ljubopytno?!...

V rezul'tatě ZVJoZDNYCh VOJN meždu Svetlymi i Tjomnymi Silami, odna iz Lun — Lelja sošla so svojej orbity i jejo oskolki-Svarožiči upali na Zemlju, vyzvav planětarnuju katastrofu, kotoraja privela k smeščeniju těktoničeskich platform i pogruženiju na dno morskoje Daarii. Vně vsjakich somněnij, etot kontinent dějstvitěl'no suščestvoval, i v rezul'tatě katastrofy opustilsja na dno morskoje, i byl prarodinoj BELOJ RASY, no vznikajet togda drugoj vopros — gďe nachodjatsja zatonuvšije kontiněnty, kotorye byli prarodinoj drugich ras — ŽJoLTOJ, KRASNOJ I ČJoRNOJ?! A jesli by oni i byli, eti zatonuvšije kontiněnty, to verojatnost' ich odnovremennogo pogruženija na dno morja-okeana praktičeski ravna nulju, da i NĚ BYLO na našej Midgard-Zemle stol'kich «LIŠNICH» KONTINĚNTOV. Takim obrazom, otsutstvije iskopajemych ostankov perechodnych form k sovremennomu čeloveku NĚVOZMOŽNO OB'JaSNIT' kakimi-libo pričunami. Nėvozmožno, skoreje vsego, po odnoj prostoj pričine — sovremennyj čelovek, osnovnye rasy *Homo Sapiens*, NIKOGDA NĚ FORMIROVALIS' na Midgard-Zemle.

Po povodu zatonuvšego kontinenta Daarija možno predpolažit' sledujuščee:

1. Etot kontinent zatonul pozže, porjadka tridcati pjati – soroka tysjač let nazad, v rezul'tatě planětarnoj katastrofy, posledovavšej za Zvjozdnoj Vojnoj meždu Svetlymi i Tjomnymi Silami. Drugimi slovy, vněšnimi po otnošeniju k Midgard-Zemle, vysokorazvitymi civilizacijami, dlja kotorych naša Zemlja stala kamněm pretknovenija.

2. Pamjat' o prarodine našich predkov, Daarii, odnositsja k drugoj planětě, s kotoroj přišli naši praščury. Naprimer, uničtožennoj v chodě těch že Zvjozdnych Vojn DĚI — pjatoj planěty solněčnoj sistěmy, raspolagavšejsja meždu orbitami Zemli Oreja (Mars) i Zemli Peruna (Jupitěr), na mestě kotoroj suščestvujet sečas Astěroidnyj Pojas.

3. Etot kontinent zatonul porjadka sta dėsjeti tysjač let nazad, no na njom nachodilas' baza drugich civilizacij, kotorye upravljali razvitijem

4. Daarija se potopila na dno oceánu před stodeseti tisíci lety a byla obydlena lidmi bílé rasy, zatímco ostatní rasy osídlily Midgard-zemi později, zhruba před čtyřiceti tisíci lety.

Pokud existovala na Midgard-zemi civilizace lidí bílé rasy před více než sto tisíci lety, pak vzniká otázka, kde jsou materiální stopy po těch, kteří z potápějícího se kontinentu odešli, těch kmenů a národů, které přesídlili na území současné Sibíře?! Úroveň civilizace Daarije byla velmi vysoká a potopení pod mořskou hladinu se neodehrálo ze dne na den, což znamená existenci ohromných mas přesídlenců do Nové země. Pravděpodobnost nepřítomnosti jakýchkoliv pozůstatků člověka v období vzdálenějším než čtyřicet tisíc let nazpět je velmi těžké vysvětlit jakýmikoliv příčinami. Stejně jako to, že se ty stejné ostatky moderního člověka neočekávaně objevují zhruba před 40 tisíci lety, a nejen **bílého člověka**, ale i představitelů všech ostatních **základních ras**, přibližně na těch územích, kde se dané rasy nacházejí dodnes. Vidíme, že se není možné obejít bez nějaké vnější síly. I ve Védách se hovoří, že po potopení Daarije pod hladinu „*Mnoho lidí umřelo kým stihlo nastúpit' do Vajtman, alebo ujst' cez Hviezdne Brány a ukryt' sa v Čertogu Medveďa. Vlákna do Čertogov sú znova zničené a z toho dôvodu Nebeské ihlice stratili svoju farbu, aby Ihlice žiarili znova farbami, zameníte Kryštály z Irkami. Zameníte je Kryštálami Tary...A cez Zimun znova obnovíte Vlákna...*“

„...**Vlákna do Čertogov** sú znova zničené a z toho dôvodu **Nebeské ihlice** stratili svoju farbu...“ – v této frázi se jasně hovoří o nástrojích meziplanetárního nebo mezihvězdného cestování, které naši předkové nazývali **Nebeskými jehlami**. A pro obnovení správné funkce se vybízí zaměnit **Krystaly Irkama** za **Krystaly Tary**.

Z řečeného jasně vyplývá, že, za prvé, **Krystaly Irkamy** se nenacházejí na mořském dně, na které klesla Daarija, ale na souši, nejpravděpodobněji na území Sibíře, kam se podle Véd naši předkové odebrali. Za druhé, že **Krystaly Irkamy** nefungují z důvodů smrti „abonenta“ nebo v důsledku poničení jeho přijímacího zařízení – „tamních“ **Nebeských jehel**. Za třetí, radí se obnovit spojení skrze **Zimun** (souhvězdí téměř plně odpovídající současnému souhvězdí Malé

ekologičeskoy systémy Zemli.

4. Daarija zatonula sto děsjať tysjač let nazad, do pogrúženija na morskoje dno, ona byla zaselena ljud'mi beloje rasy, v to vremja, kak drugije rasy zaselili Midgard-Zemlju pozže, okolo soroka tysjač let nazad.

Esli suščestvovala civilizacija beloje rasy na Zemle boleje čem sto tysjač let nazad, to voznikajet vopros, gďe mat'erial'nye sledy těch, kto pereselilsja s uchodjaščego pod vodu kontinenta, tě plemena i narody, kotorye, po iděje, perebralis' na těrritoriju Sibiri?! Uroven' civilizacii Daarii byl očen' vysok, pogrúženije v morskuju pučinu ně proizošlo mgnovenno, a eto označajet naličije ogromnych mass pereselencev na Novye Zemli. Verojatnost' otsutstvija kakich-libo ostankov čeloveka za period boleje, čem sorok tysjač let, ves'ma složno ob'jasnit' kakimi-libo pričínami. Tak kak, eti samye ostanki sovremennogo čeloveka, neožidanno pojavljajutsja tol'ko okolo SOROKA TYSJAČ LET NAZAD, pričjom, na vseh kontinentach i ně tol'ko BELOGO ČELOVEKA, no i predstaviteľej vseh ostal'nych OSNOVNYCh RAS, primerno na těch že prostranstvach, gďe eti rasy obitajut i v nastojaščeeje vremja. Tak čto, něvozmožno obojtis' bez někoj vněšněj síly. Da i v Vedach govoritsja, čto posle pogrúženija Daarii pod vodu: «*Mnogo POGIBLO v to vremja narodu, kto ně uspel na VAJTMANACH podnjat'sja ili projti skvoz' VRATA MEŽDUMIR'Ja i schoronit'sja v ČERTOGE MEDVEDJa... Niti Čertogov narušeny snova, poetomu Igly Nėbesnye cvet potěrjali, čtob zasijali vnov' Igly cvetami, Vy, zamenitě Kristally Irkami. Ich zamenitě Kristallami Tary... I skvoz' Zimun vosstanovitě Niti...*».

«...**NITI ČERTOGOV** narušeny snova, poetomu **IGLY NėBESNYE cvet potěrjali...**» — v etoj fraze javno govoritsja o priborach mežplanětnoj ili mežzvjozdnoj svjazi, kotorye naši predki nazývali **IGLAMI NėBESNYMI**. I predlagajetsja dlja vosstanovlenija onoj (svjazi) zamenit' **KRISTALLY IRKAMY KRISTALLAMI TARY**.

Iz skazannogo javno sledujet, vo-pervych, čto **KRISTALLY IRKAMY** nachodjatsja **Nė NA DNě MORSKOM**, v pučinu kotorogo opustilas' **DAARIJA**, a na suše, skorej vsego, na těrritorii sovremennoj **SIBIRI**, kuda, kak sledujet iz Ved, perebralis' naši Predki. Vo-vtorych, čto **KRISTALLY IRKAMY** ně rabotajut po pričíně gibeli «aboněnta» ili v rezul'tatě razrušenija ego prijomnogo ustrojstva — «tamošnich» **IGL NėBESNYCh**. V-tret'ich, sovetujetsja vosstanovit' svjaz' čerez **ZIMUN**

medvědice) a využít pro to **Krystaly Tary**. Z toho vyplývá, že každý krystal zabezpečuje spojení s různými hvězdnými systémy, a každý z krystalů měl své vlastní jméno a odlišnou vnitřní strukturu.

Celkově to vše připomíná vysvětlení neprofesionálům (či nerozumným dětem) jak a co dělat za účelem obnovení ztraceného spojení. Rýsuje se zajímavý obraz, není liž pravda?! V době katastrofy zemřela velká část národa, ale ne všichni. Část, jak vyplývá se Slovansko-Árijských Véd, opustila Midgard-zemi na **vajmanách**, a druhá část – prošla skrze Brány Meziřeví a zachránila se v **čertogu** (souhvězdí) **Medvěda**. Jinými slovy, část lidí mohla tím či oním způsobem opustit Midgard-zemi a usídlit se na jedné z planet souhvězdí Medvěda. Otázka je jen v tom, zda všichni, kteří nezahynuli, opustili Midgard-zemi, či zde i někdo zůstal.

Pokud po katastrofě na Midgard-zemi nezůstal **nikdo**, pak se nabízí, že zhruba před čtyřiceti tisíci lety došlo k **druhé kolonizaci Midgard-země** a vrátili se ti, kdo našli v době katastrofy spásu v čertogu Medvěda (souhvězdí Velké medvědice). Nebo se **část přemístila** na území **Sibiře** a začala žít na novém místě? Pokud je to tak, pak Sibiř uchovává ve svém lůně svědectví přítomnosti vysoce rozvinuté civilizace a přijde čas (možná, že už přišel), kdy se ta svědectví okryjí před ohromným lidstvem, které zapomnělo na své hvězdné kořeny.

Existuje ještě jedno vysvětlení – všechna svědectví o existenci vysoce rozvinuté civilizace na území Ruska buďto **zamlčeli** nebo **zničili** v průběhu poslední Noci Svaroga, kdy Temné síly získaly kontrolu nad Midgard-zemí. Této domněnce nasvědčuje nemálo důkazů a příkladů, ale k tomu se vrátím o něco později, a mezitím... ponořme se v hlubinu věků, do legend, mýtů a pověr, jež se zachovaly do našich dnů, a pokusme se sestavit obrázek – k čemu vlastně před čtyřiceti tisíci lety došlo a odkud se na Zemi objevil současný člověk...

1.3. Pôvod človeka podľa legiend, mýtov a náboženstiev

(Sozvezdije, počti polnost'ju sootvetstvujuščee sovremennomu Sozvezdiju Maloj Medvedicy) i ispol'zovat' dlja etogo, KRISTALLY TARY. Iz čego javno sledujet, čto každyj KRISTALL obespečival svjaz' s raznymi zvjozdnyimi sistémami, i každyj iz etich kristallov imel svojo sobstvennoje imja i otličnoje ot drugich vnutrenneje ustrojstvo.

Voobščee-to, vsjo eto napominajet ob'jasnjenje něprofessionalam (ili dětjam něrazumnym), kak i čto nado dělat', čtoby vosstanovit' potěrjannuju svjaz'. Ně pravda li, ljubopytnějšaja «kartinka» projasnjaetsja!? Vo vremja katastrofy pogiblo mnogo naroda, no ně vse. Čast', kak sledujet iz Slavjano-Arijskich Ved, pokinula Midgard-Zemlju na VAJTMANACH, drugaja čast' — prošla čerez VRATA MEZDUMIR'Ja i schoronilas' v ČERTOGE (Sozvezdii) MEDVEDJa. Drugimi slovami, čast' ljuděj, těm ili inym sposobom, smogla pokinut' Midgard-Zemlju i obosnovalas' na odnoj iz planet iz Sozvezdija Medvedja. Vopros tol'ko v tom — vse li, kto ně pogib, pokinuli Midgard-Zemlju ili kto-to vsjo-taki OSTALSJa?!

Esli posle katastrofy ně ostalos' NIKOGO na Midgard-Zemle, to polučajetsja, čto okolo soroka tysjač let nazad proizošla VTORIČNAJA KOLONIZACIJa Midgard-Zemli i vernulis' tě, kto spassja v Čertoge Medvedja (Sozvezdije Bol'šoj Medvedicy) vo vremja katastrofy. Ili vsjo že, ČAST' PEREBRALAS' na SIBIRSKIJe PROSTORY i stala obživat'sja na novom mestě. Esli eto tak, to Sibir' prodolžajet chranit' v svoich nědrach svidětěl'stva prisutstvija vysokorazvitoj civilizacii i pridjot vremja (a možet, ono uže prišlo) i eti svidětěl'stva otkrojutsja pered izumljonnym čelovečestvom, kotoroje zabylo svoi zvjozdnye dorogi.

Suščestvujet eščjo odno ob'jasnjenje — vse svidětěl'stva o suščestvovanii vysokorazvitoj civilizacii na prostorach Rossii ili ZAMALČIVALIS', ili UNIČTOŽALIS' v tččenije posledněj NOČI SVAROGA, kogda Tjomnye Sily zachvatili kontrol' nad Midgard-Zemljou. I posledněmu predpoloženiju suščestvujet němalo DOKAZATĚL'STV I PRIMEROV, no k etomu vernjomsja něskol'ko pozže, a poka... davajtě pogruzimsja v glubinu vekov, čerez legendy, mify, verovanija, došedšije do našich dněj, i popytajemsja vosstanovit' kartinu — čto že vsjo-taki proizošlo sorok tysjač let nazad, i otkuda na Zemle pojavilsja sovremennyj čelovek...

1.3. Proischožđenje sovremennogo človeka v mirovyh religijach i

Moderná veda sa neopiera o žiadne zrozumiteľné fakty v otázke pôvodu človeka a preto sa v tomto prípade obráťme na legendy, mýty a náboženstvá. Základňou väčšiny súčasných svetových náboženstiev je judaizmus. Vyšli z neho všetky vetvy kresťanstva, pretože Starý zákon je vlastne Talmud upravený pre ne-židov, ktorý je zase interpretáciou Tóry, či presnejšie Pentateuchom (päť kníh Mojžišových). Islam, naopak, je interpretáciou kresťanstva a bol jednou z jeho siekt do roku 1180 n.l., keď Konštantínopolskí cirkevní hodnostári ju prehlásili za anatému - kľatbu (verejné odsúdenie spojené s exkomunikáciou). Inými slovami, islam je protestantizmom voči východnej kresťanskej cirkvi.

A preto, keď sa pozrieme od Starého zákona, získame dominujúci náboženský pohľad na pôvod človeka:

26 A Boh riekol: Učinnme človeka na svoj obraz a podľa svojej podoby, a nech vládnu nad morskými rybami a nad nebeským vtáctvom a nad zvieratami a nad celou zemou a nad každým plazom, ktorý sa plazí na zemi.

27 A Boh stvoril človeka na svoj obraz, na obraz Boží ho stvoril, mužské a ženské pohlavie stvoril.

28 A Boh ich požehnal a Boh im riekol: Plodte sa a množte sa a naplňte zem a podmaňte si ju a vládňte nad morskými rybami a nad nebeským vtáctvom i nad každým živým tvorom, ktorý sa plazí na zemi.

Ako teda vyplýva z predchádzajúcich riadkov, človek bol stvorený so všetkými svojimi nedostatkami na obraz boží a podľa jeho podoby a keď obraz boží a jeho podoba je tak nedokonalá, znamená to, že buď Boh nie je dokonalý alebo nie je schopný vytvoriť niečo hodnotné, čo tiež poukazuje na jeho nedostatky ako stvoriteľa: Napriek tomu, jedna vec je z textu jasná: človek je božou podobou.

Keď pokračujeme v čítaní Starého zákona:

7 A Hospodin Boh utvoril Adama, človeka, vezmúc prach zo zeme

mifach Midgard-Zemli

Sovremennaja «nauka» ničeho vrazumiteľ'nogo po etomu povodu soobščit' ně možet, poetomu ně ostajotsja ničego drugogo, kak obratit' svoj vzor **NA LEGENDY, MIFY I RELIGII**. Osnovoj bol'sinstva mirovych religij nastojaščego vremeni javljaetsja **JUDAIZM**. Vse vetvi christianstva «**VYŠLI**» iz iudaizma, tak kak **VETCHIJ ZAVET** predstavljaet soboj adaptirovannyj dlja **NĚIUDEJEv TALMUD**, kotoryj sam predstavljaet soboj tolkovanije Tory, točnejše Pjaticniž'ja. Islam, v svoju očered', predstavljaet soboj tolkovanije christianstva i javljajsja **SEKTOJ** onogo vplot' do 1180 goda, kogda cerkovnye ijerarchi Konstantinopolja provozglasili anafemu (otlučenije ot cerkvi): «... *Otlučenije Bogu Magometa, o ktorom govorjat, čto on jest' Bog, ves' vykovannyj molotom, kotoryj ně roždal, ně roždjon, ktoromu nikto ně podoben...*». Na posledovavšem vskore Cerkovnom Sobore otlučenije bylo poddžžano. Drugimi slovami, musul'manstvo — **ETO PROTĚSTANTIZM VOSTOČNOJ CHRISTIANSKOJ SEKTY**.

Takim obrazom, obrativšis' k Vetchomu Zavetu, možno polučit' dominirujuščije religioznye predstavlenija o proischoždenii čeloveka:

26. I skazal Bog: sotvorim čeloveka po podobiju našemu; i da vладыčestvujut oni nad rybami morskimi, i nad pticami něbesnymi, i nad skotom, i nad vseju zemljoju, i nad vsemi gadami, presmykajuščimisja na zemle.

27. I sotvoril Bog čeloveka po obrazu Svojemu, po obrazu Božiju sotvoril jego; mužčinu i ženščinu sotvoril ich.

28. I blagoslovil ich Bog, i skazal im Bog; *ploditěs' i razmnožajtěs', i napolnjajtě zemlju, i obladajtě eju, i vладыčestvujtě nad rybami morskimi, i nad pticami něbesnymi, i nad vsjakim životnym, presmykajuščimisja po zemle.*

Kak sledujet iz etich položenij, čelovek, so vsemi jego něsoveršenstvami, byl sozdan po podobiju Bož'jemu. A jesli **BOŽ'Je PODOBIJe** stol' **NĚSOVERŠENNO**, to eto označajet, čto ili **GOSPOD' BOG SAM DALJoK OT SOVERŠENSTVA**, ili on tolkom ničego sozdat' ně možet, čto tože ně krasit ego i govorit o jego **NĚSOVERŠENSTVE, KAK TVORCA**. Těm ně meněje, jasno odno — čelovek podobije Božije. Daleje, v Vetchom Zavetě skazano:

7. I sozdal Gospod' Bog čeloveka iz pracha zemnogo, i vdunul v lice

a vdýchnuť do jeho nozdier dych života, a človek sa stal živou dušou.

8 A Hospodin Boh vysadil záhradu čiže raj v Edene, na východe, a tam postavil človeka, ktorého utvoril.

15 A Hospodin Boh vzal človeka a umiestnil ho v záhrade Eden, aby ju obrábal a mal na ňu pozor.

16 A Hospodin Boh prikázal človekovi a riekol: Z ktoréhokoľvek stromu rajského budeš slobodne jesť,

17 ale zo stromu vedenia dobrého a zlého nebudeš jesť, lebo toho dňa, ktorého by si jedol z neho, istotne zomrieš.

18 A Hospodin Boh riekol: Nie je dobre byť človekovi samotnému; učiním mu pomoc, ktorá by bola jemu roveň.

21 A Hospodin Boh dal, aby padol na Adama tvrdý spánok a usnul. A vzal jedno z jeho rebier a jeho miesto zavrel mäsom.

22 A Hospodin Boh vybudoval rebro, ktoré vzal z Adama, v ženu, a doviedol ju k Adamovi. 23 Vtedy povedal Adam: Toto už teraz je kosť z mojich kostí a telo z môjho tela; táto sa bude volať muženou, lebo táto je vzatá z muža.

24 Preto opustí muž svojho otca a svoju mat' a bude l'núť ku svojej žene, a budú jedno telo.

25 A boli obidvaja nahí, Adam i jeho žena a nehanbili sa¹⁵.

Čiže sme dostali teraz zaujímavý obraz: Boh klamal o smrteľnom nebezpečenstve človeku, ak by zjedol ovocie zo stromu poznania. Pravdepodobne sa obával, že človek by tak mohol vedieť viac ako chcel, aby skutočne vedel, čo je veľmi zvláštny postoj voči jeho vlastnej podobe. Okrem toho, Starý zákon vraví, že Adam a Eva boli nahí (v ruskom jazyku – *nagi*). Avšak preklad nemusí byť úplne presný. Pointa je v tom, že pred tým, ako prvé árijské kmene prišli na územie starovekej Indie (v období okolo 2700 pred Kr.), Dravídia, ako bola India vtedy nazývaná, bola osídlená negroidnými kmeňmi – Dravidmi a lidem Naga. Árijské kmene im priniesli vedecké poznanie, ktoré bolo zakázané dravidskými čiernymi čarodějníkmi, ktorí uctievali kult Bohyne Kali, Čiernej Matky, ktorý bol založený na ľudských obetiach.

ego dychanije žizni, i stal čelovek dušeju živoju.

8. I nasadil Gospod' Bog raj v Jeděme na vostokey; i pomestil tam čeloveka ktorogo sozдал.

.....
15. I vzjal Gospod' Bog čeloveka, i poselil jego v sadu Jeděmskom, čtoby vzdělyvat' ego i chranit' ego.

16. I zapovedal Gospod' Bog čeloveku, govorja: ot vsjakogo děreva v sadu ty buděš' jest';

17. A ot děreva poznaniya dobra i zla, ně ješ' ot něgo; ibo v děn', v kotoryj ty vkusiš' ot něgo, smertiju umrjoš'.

18. I skazal Gospod' Bog: ně chorošo byt' čeloveku odnomu sotvorim emu pomoščnika, sootvetstvennogo emu.

.....
21. I navjol Gospod' Bog na čeloveka krepkij son; i, kogda on usnul, vzjal odno iz rjobr jego, i zakryl to mesto plotiju.

22. I sozдал Gospod' Bog iz rebra, vzjatogo u čeloveka, ženu, i privjol ejo k čeloveku.

23. I skazal čelovek: vot, eto kosť ot kostěj moich i plot' ot ploti mojej; ona budět nazyvatsja ženouju; ibo vzjata ot muža.

24. Potomu ostavit čelovek otca svojego i mat' svoju, i prilepitsja k ženě svojej; i budut odna plot'.

25. I byli oba nagi, Adam i žena jego, i ně stydilis'.

Intéresno polučajetsja, Gospod' Bog lgal čeloveku ob opasnosti dlja žizni ot plodov Děreva Poznaniya, naverno bojalsja, čto čelovek uznajet bol'she togo, čem on chotěl by pozvolit' čeloveku. Ves'ma strannoje otnošenije k svojemu sobstvennomu podobiju. Krome etogo, v Vetchom Zavetě govoritsja, čto Adam i Jeva **NAGI**, čto vse mgnovenno perevodjat, kak **GOLYE, OBNAŽJONNYE**. No eto možet byt' i ně tak. Dělo v tom, čto do pervogo prichoda arijskich plemjon v Drevnjuju Indiju, sostojavšegosja četyre tysjači vosem'sot dvadcat' odin god nazad (v Leto 2817 ot S.M.Z.Ch. ili 2692 god do n.e.), kotoraja nazyvallas' togda Dravidijej, ejo naseljali něgroidnye plemena — **DRAVIDY I NAGI**. Arijskije plemena priněšli im vedičeskije znaniya, izgnav iz Dravidii **ČJoRNYCh MAGOV**, kul'tivirovavšich kul't Bogini **KALI** —

15 Starý zákon. Kniha Genesis, kapitola 1, verše 7-8, 15-18, 21-25

A preto je vcelku možné, že text “... **boli obaja nahí (nagi), Adam i jeho žena a nehanbili sa...**“ mohlo znamenať, že boli čiernej rasy a uctievali bohyňu Kali, Čiernu Matku a nehanbili sa za to. Židia, ktorí použili antické védické zdroje pre písanie svojich svätých kníh, mohli prekrútiť zmysel tohto slova a nechceli mu ďalej venovať svoju pozornosť. Židia patria do takzvanej šedej subrasy, ktorá vznikla miešaním dvoch rás, bielej a čiernej.

Árijci si podrobili Dravídiu po prvý krát pred okolo päť tisíc rokmi, ale k miešaniu medzi bielou a čiernou rasou a vzniku novej subrasy, šedej, ku ktorej patria Židia, došlo oveľa skôr. Odpadlíci, čiže ľudia, ktorí boli odmietnutí bielou rasou alebo dobrovoľne opustili svoju materskú zem, pretože árijské zákony im neumožnili realizovať ich „plány“, prišli do starovekej Indie dlho pred prvým árijským vpádom. Najpravdepodobnejšie vlny takýchto odpadlíkov sa usídlili v Dravídiu už niekoľko tisícročí pred tým, pretože pred tým ako prvý krát Árijci dobyli Dravídiu, šedá subrasa už bola sformovaná. A je zaujímavosťou, že Starý zákon, ktorý je v skutočnosti mytologickým opisom dejín židovského národa, umiestňuje raj do Edenu, ktorý sa nachádza na východe:

8 A Hospodin Boh vysadil zahradu čiže raj v Edene, na východe, a tam postavil človeka, ktorého utvoril.

9 A Hospodin Boh dal, aby vyrástol zo zeme všelijaký strom žiadúcný na pohľad a ovocím dobrý na jedenie, a strom života prostred raja ako aj strom vedenia dobrého i zlého.

10 A rieka vychádzala z Edenu, aby zvlažovala zahradu, raj, a odtiaľ sa delila a bola vo štyri hlavné rieky.

11 Meno jednej je Píson; tá obchádza celú zem Chavila, kde je zlato.

12 A zlato tej zeme je výborné; tam sa nachodí bdelium i kameň onyx.

13 A meno druhej rieky je Gichon; tá obchádza celú zem Kúšovu.

14 A meno tretej rieky je Hidekel; tá tečie naproti Asýrii. A štvrtá rieka je Eufrates.

15 A Hospodin Bôh vzal človeka a umiestnil ho v zahrade Édena,

ČJoRNOJ MATĚRI, ktoroj oni prinosili čelovečeskije žertvy. I, vpolně vozmožno, čto fraza «...I byli oba **NAGI**, Adam i žena ego, i **NĚ STYDILIS'**...» možet označat' eščjo i to, čto oni byli ljud'mi čjornoj rasy i poklonjalis' Bogině **KALI — ČJoRNOJ MATĚRI** i **NĚ STYDILIS'** etogo. Iuděi, ispol'zuja drevnije vedičeskije istočniki pri napisanii svojich svjaščennych knig, mogli něpravil'no ponjat' smysl ili ně chotěli zaostrjat' na etom vnimanija. Dělo v tom, čto iuděi prinadležat k tak nazyvajemoj, **SEROJ PODRASE**, kotoraja i vznikla, kak rezul'tat smešenija dvuch ras — **BELOJ I ČJoRNOJ**.

Pervoje zavojevanije Dravidii arijami sostojalos' okolo pjati tysjač let nazad, no zadolgo do něgo načalos' aktivnoje mežrasovoje smešenije meždu beloju i čjornoj rasami i vzniknovenije **NOVOJ PODRASY — SEROJ**, k kotoroj prinadležat i **IUDĚI. IZGOI** — ljudi, otvergnytye **BELOJ RASOJ** ili dobrovol'no pokinuvšije **RODinu** v silu svojich ambicij, realizacii kotorych «mešali» zakony **RODA** — dobralis' do Drevněj Indii značitělno ran'se, čem sostojalsja Pervyj Arijskij Pochod. Volny izgojev, skoreje vsego, v těčenije něskol'kich tysjačletij odna za drugoj nakatyvali na Dravidiju. I k momentu pervogo arijskogo zavojevanija Dravidii, tam uže sformirovalas' **SERAJa PODRASA**. Intěresno i to, čto Vetchij Zavet, javljajuščijsja po suti mifologičeskim opisaniem **IZ(s)TORii IUDĚJSKOGO NARODA**, pomeščajet **RAJ** v Jeděme na vostoce:

8. I nasadil Gospod' Bog raj v Jeděme na vostoce; i pomestil tam človeka ktorogo sozдал.

9. I proizrastil Gospod' Bog iz zemli vsjakoje děrevo, prijatnoje na vid i chorošeje dlja pišči, i děrevo žizni posredi raja i děrevo poznanija dobra i zla.

10. Iz Jeděma vychodila reka dlja orošenija raja; i potom razdělilas' na četyre reki.

11. Imja odnoj Fison: ona obtěkajet vsju zemlju Chavila, tu, gdě zoloto;

12. I zoloto toj zemli chorošeje; tam bdolach i kamen' oniks.

13. Imja vtoroj reki Gichon: ona obtěkajet vsju zemlju Kuš.

14. Imja tret'jej reki Chidděkel': ona protěkajet pred Assirijeju. Četvjortaja reka Efrat.

15. I vzjal Gospod' Bog človeka, i poselil jego v sadu Jeděmskom,

*aby ju obrábal a dal na ňu pozor*¹⁶.

Rieka Píšon je rieka Ganga, ktorá tečie okolo krajiny Chavila. Rieka Gichon, ktorá tečie okolo celej zeme Kúšovej je Níl. Rieka Eufrates je stále nazývaná ako Eufkrat, a rieka Hidekel, ktorá tečie naproti Asýrii je riekou Tigris. Bdelium je aromatická živica, ktorá sa nachádzala v Indii-Dravídii, rovnako ako onyxový kameň. Zlato sa nachádzalo v Ofire, východnej časti Indie-Dravídie. Titus Flavius Josephus (tiež známy ako Joseph ben Mattathias) potvrdil, že rieka Píšon je rieka Ganga, pretože Eden v hebrejčine je nazývaný ako Gan Eden.

Keď árijské kmene porazili civilizáciu dravidských čiernych čarodejníkov, tí išli do krajiny Mezopotámie (z gréčtiny krajiny medzi dvoma riekami); kde neskôr šedá subrasa vytvorila sumerskú civilizáciu. Čierni dravidskí čarodejníci však neboli zničení úplne; niektorí z nich sa dokázali ukryť vo svojej starovekej materskej zemi - Afrike, najpravdepodobnejšie v Etiópii, krajiny Kúšovej a niektorí sa usídlili v Mezopotámii a na Strednom východe.

Avšak najpravdepodobnejšie väčšina nasledovníkov týchto odpadlíkov, ktorá vytvorila novú šedú subrasu, opustila svoju materskú zem, pretože sa obávala trestu za to, že ich predkovia porušili zákony RITA (sanskrit. Rtá). O tomto napíšem neskôr, teraz sa vráťme k Starému zákonu.

Pochopením údajov zo Starého zákona, že rieky, ktoré vytekali z Gan Edenu sú vlastne Ganga, Eufkrat, Tigris a Níl a vychádzajúc z predpokladu, že civilizácia čiernych čarodejníkov sa po vpádu árijských vojsk rozdelila na tri časti, jedna časť nasledovníkov tohto kultu zostala pri rieke Ganga, druhá časť sa usídlila v Mezopotámii medzi riekami Eufkratom a Tigrisom a nakoniec, tretia časť sa usídlila na hornom toku rieky Níl, v krajine Kúšovej – Etiópii.

čtoby vzdělyvat' ego i chránit' ego.

Reka **FISON** — ni čo inoje, kak reka **GANG** — obtékajet vsju zemlju Chavila. Reka **GICHON**, čo obtékajet vsju zemlju Kuš — reka **NIL**. Reka **EFRAFAT** i sečas — **EFRAFAT**, reka **CHIDDĚKEL'**, protěkajuščaja pred Assirijeju — reka **TIGR. BDOLACH** — byl blagovonnoj smolj, ktoruju privozili iz **INDII** — **DRAVIDII**. **KAMEN' ONIKS** — vsjo iz toj že **INDII** — **DRAVIDII**. Iz **OFIRA**, nachodivšegosja **V VOSTOČNOJ INDII** — **DRAVIDII** privozili **ZOLOTO**. Iosif Flavij utverždál, čo reka **FISON** — reka **GANG**, tak kak **EDĚM-EDĚM, PO-IUDĚJSKI — GAN EDĚN**.

Arijskije plemena posle razgroma civilizácii **ČJoRNYCh MAGOV DRAVIDII** prišli v Meždureč'je, gdě pozdněje vznikla civilizacija šumerov, sozdannaja predstaviteľjami seroj podrasy, prišedšich na eti zemli posle razgroma arijami civilizácii čjornych magov Dravidii (Drevněj Indii). Razbitye **ČJoRNYE MAGI DRAVIDII** ně byli polnost'ju uničtoženy, část' iz nich uspela ukryt'sja na svojej **PRARODINĚ** — Afrikanskom kontinentě. Skoreje vsego — v Efiopii, kotoraja v drevnosti nazывalas' Zemljoj Kuš.

Takim obrazom, **BOL'SAJa ČAST' DRAVIDOV I NAGOV** ostalas' v **DRAVIDII** — **INDII**, část' — vernulas' na severo-vostok Afriki — **EFIOPIJu** — **ZEMLJu KUŠ** i ješčjo odna část' osela v **MEŽDUREČ'Je I NA BLIŽNĚM VOSTOKE**. No, skoreje vsego, bol'sinstvo potomkov izgojev, kotorye obrazovali novuju **SERUJu PODRASU**, pokinuli svoju novuju Rodinu iz-za stracha nakazanija za narušenijsa zakonov **RITA**, na čo pošli ich predki. No ob etom něskol'ko pozže, a poka vernjomsja k Vetchomu Zavetu...

Esli ně ponimat' bukval'no slova Vetchogo Zaveta o tom, čo vychodjaščaja iz **EDĚMA — GAN EDĚN(A)** — reka **FISON** razdělilas' na četyre reki: **GANG, JeFRAT, TIGR i NIL**, a ponimat' pod etim **RAZDĚLENIJe EDINOGO CELOGO — CIVILIZACHII ČJoRNYCh MAGOV, POKLONJaJuščICHsJa BOGINĚ KALI (SANSKR. KALI-MA, ČTO OZNAČAJeT ČJoRNAJa MAT')** — **NA TRI ČASTI**, to možno uvidět', čo **ODNA ČAST' POSLEDOVATELEJ ETOGO KUL'TA OSTALAS'** na reke **GANG**, **DRUGAJa ČAST'** byla

Eden sa tak logicky stal posvätným miestom pre dravidské a naganské kmene, ktoré uctievali Čiernu Matku a najmä pre kňazné bohyne Kali-Ma, pretože sluhovia tejto bohyne boli hlavne ženy.

Pointa je v tom, že Urovia, vysoko vyvinutí ľudia, ktorí prišli z iných planet a ktorí žili s ľuďmi bielej rasy, prišli na územie Dravídie-Indie spolu s árijskými kmeňmi. Urovia boli árijskými učiteľmi a ochrancami. Vlastnili rozsiahle vedomosti a mali úžasné schopnosti, ktoré vyznievali pre ľudí iných rás ako nadprirodzené – v tomto prípade pre ľudí čiernej rasy, do ktorej patrili ľudia dravidských a naganských kmeňov. Urovia boli zástupcovia Svetlých síl vo vesmíre; Árijci ich nazývali ako volchovia, vedúni či bieli čarodejníci. V skutočnosti to boli práve volchovia, ktorí organizovali vpád a viedli árijské kmene na územie Dravídie, aby zastavili šírenie vplyvu Temných síl, ktorých predstaviteľmi na Zemi boli čierni čarodejníci z Dravídie.

...V časoch novej Veľkej Assy¹⁷
Temnota bola vyhnaná zo všetkých Zemí¹⁸
čertogov¹⁹ Makošu²⁰, Rady²¹ a Rasy²²
Preto Temné cesty Duchov a Duší začali
Vchádzať do Sveta ľudí
Ktorí žili na Zemiach ramena Svati Galaxie
a ich vzostup Zlatou Cestou
bol dosiahnuteľný len cez Svet ľudí:

17 Veľká vojna medzi Svetlými a Temnými silami, ktoré zachvátili štyri súhvezdia Svargy

18 planéty

19 súhvezdia

20 Slovano-árijský názov súhvezdia Veľkej medvedice

21 Slovano-árijský názov súhvezdia Orion

22 Slovano-árijský názov súhvezdia Leva (Leo)

IZGNANA IZ JeDĚMA na Gange i **OSELA V MEŽDUREČ'Je** v okruhu rek **TIGR** i **EFRAT**, i, nakoniec, **ČAST' IZGNANNYCh ČJoRNYCh MAGOV VERNULAS'** na svoju **PRARODINU** i osela v verchov'jach reki **NIL**, na **ZEMLE KUŠ** (Efiópia).

Ves'ma logično predpolažit', čo **EDĚM** dlja **PLEMJoN DRAVIDOV I NAGOV**, poklonjajuščichsja **ČJoRNOJ MATĚRI**, javljajsja **SAKRAL'NYM MESTOM**, osobenno dlja žrecov bogini **KALI-MA**, točnejšie dlja **ŽRIC** — tak kak **SLUŽITĚLJaMI ETOJ BOGINI BYLI V OSNOVNOM ŽENŠČINY**.

Sut' v tom, čo s arijskými kmeňmi v Dravidiju (Indiju) prišli i **URY**, prišiel'cy s druhej planéty, živuščije medzi ľud'mi bielej rasy. Ury boli učiteľmi dlja Arijev, ich zaščitníkmi, obladali ogromnými znaniami i možnosťami. Možnosti urov dlja ľud'ej drugich rás, v danom slučaje — dlja ľud'ej čornej rasy, k ktorej prinadležali kmeň dravidov i nagov, skorej vseho kazalis' sverch'jestestvennymi. Ury boli predstaviteľmi Svetlych Sil Vselennoj, dlja Arijev oni boli **VOLChVAMI, VEDUNAMI, BELYMI MAGAMI**. V princípe, imenno Volchvy vzglavili i organizovali pochod arijských kmeňov v Dravidiju, čtoby ustanovit' rasprostraněnie vlijanija Tjomnych Sil, provodníkmi ktorých i boli **ČJoRNYE MAGI DRAVIDII**:

.....
Vo vremena novej Velikoj Assy
Tjomnych izgnali iz vsech Zemel',
čo nachodilis' v Čertogach Makoši,
Rady i Rasy, a poetomu Put' tjomnych
Duchov i Duš stal prochodit' tol'ko,
čerez Mir Ljuděj, živuščich na Zemljach
v Rukave Čertoga Svati,
i tol'ko čerez Mir Ljuděj

Midgard-Zem, ktorá sa nachádzala uprostred – medzi Svetlom a Temnotou, začala zohrávať dôležitú úlohu: A preto sa Temné sily rozhodli predať moc nad ľuďmi démonom, A preto teraz prebieha na Midgard-Zemi boj medzi Temnými a Svetlými silami, ktorých sa zúčastňujú ľudia rôznych klanov a národov....²³

1.4. Charakteristika Svetlých a Temných síl. Temné sily sú sociálni paraziti

Temné a Svetlé sily, dobro a zlo... Niekoľko môže namietat', že všetko toto je veľmi subjektívne a relatívne. A čiastočne má pravdu, ale len čiastočne. Dobro, prejavené voči jednej osobe, môže priniesť zlo viacerým, a rovnako zlo prejavené voči jednému, môže priniesť dobro pre viacerých. Pojem dobra a zla nie sú absolútne, ale relatívne. Ale tieto pojmy sa stávajú absolútnymi vtedy, keď sú aplikované v určitých situáciách a udalostiach. Okrem toho musíme zobrať do úvahy skutočnosť, že veľmi často zlo sa odeje do šiat posvätnéj dobroty, v ktorej mene sa následne aj prezentuje a jeho skutočnú tvár možno vidieť až cez jeho činy.

Parazitovanie živí Temné sily a tvorenie zas Svetlé sily. Paraziti sú tí, ktorí žijú na úkor iných. V prírode ich existuje mnoho. Preto sa môžeme domnievať, že parazitovanie je prirodzený a nevyhnutný fenomén, čo je však v ponímaní absolútne... chybné. Každý parazit, ktorý parazituje na živom organizme alebo organizme spoločnosti, odčerpáva z tela životodarné tekutiny a umiera spolu s jeho darcom alebo si vyhladá nového. Týmto pádom parazit prináša so sebou smrť a chaos a tým pádom vytvára negatívnu evolúciu. Avšak, v zvieracom svete paraziti plnia pozitívnu úlohu tým, že odstraňujú slabé organizmy,

stalo možno voschoždenije v vercha po Zolotomu Puti. Osobeno važnuju rol' stala Zanimat' Midgard-Zemlja, nachodjaščajasja Posredině meždu Svetom i T'moj. Iz-za etogo Tjomnye Sily rešili dat' vlast' nad ljud'mi Besam. Vot počemu na Midgard-Zemle Proischodit bor'ba meždu Tjomnymi i Svetlymi silami, v kotoroj učastvujut Ljudi iz različnych Rodov i Narodov

1.4. Príroda Svetlych i Tjomnych Sil. Tjomnye Sily — social'nye parazity

Tjomnye i Svetlye Sily, dobro i zlo — vsjo eto otnositel'no i uslovno, mogut vozrazit' nekotorye. I v čjom-to oni budut, bezuslovno, pravy. V čjom-to, no daleko ně vo vsjom. Dobro po otnošeniju k odnomu možet priněsti zlo mnogim, a zlo po otnošeniju k odnomu, možet priněsti dobro mnogim. Ponjatija dobra i zla — ně absoljutnye, a otnositel'nye. No eti ponjatija stanovjatsja absoljutnymi, kogda oni primenajutsja k konkretnym situacijam i sobytijam. A esli učest', čto zlo očen' často oblačajetsja v oděždy svjatosti i glagolet ot imeni onogo, raspoznat' istinnuju ličinu zla možno liš' čerez sveršajemye dějanija.

PARAZITIZM PITAJET TJOMNYE SILY, a SOZIDANIJE — SVETLYE. V samoj Prirode vznikajut parazity — organizmy suščestvuščije za sčjot drugich. Možno predpoložit', čto parazitizm, PARAZITY — estěstvennoje, neobchodimoje javlenije Prirody, i eto budet soveršeno... NĚPRAVIL'NO. Ljuboj parazit, parazitirujuščij v odnom organizme ili v «organizme» soobščestva, vysosav žizněnnye soki, ili pogibajet vmestě so svoim donorom, ili nachodit sebe novogo. Tak ili inače, ljuboj parazit prinosit s soboj razrušenije, chaos i poetomu něsjot s soboj OTRICATEL'NUJU EVOLJUČIJU. V životnom mire parazity vsjo-

predovšetkým geneticky slabé, čo podporuje udržanie druhov a evolúciu najzdravších a najsilnejších jedincov. V konečnom dôsledku je to pozitívna evolúcia.

Na rozdiel od prírodných parazitov, však sociálni paraziti najprv odstránia najsilnejšie a najzdravšie prvky sociálneho organizmu a následne ho absolútne zničia. Preto, sociálni paraziti predstavujú negatívnu evolúciu a nepochybne prinášajú evolučnú smrť. Nie je z nich proste žiadny úžitok.

Temné sily sú práve takýmito sociálnymi parazitmi. Nasledujúce riadky sú výňatkami so starých Slovansko-árijských Véd, ktoré takéto vývoj predpovedali:

12. (76).

NEPRIATEĽOV ROZOZNÁTE NA
ZÁKLADĚ ICH ŠEDEJ POKOŽKY...

.....

.....

13. (77).

Použijúc lži a falošnej chvály
Ovládnú veľké územie Midgard-Zeme,
Tak ako sa im to podarilo na iných planétach,
A svetoch v čase poslednej Veľkej Assy,
Ale budú porazení
A vyhnaní do krajiny **Umelých Vrchov**,
Kde prebývajú ľudia s pokožkou
Farby temna a vyhnanci Nebeského Rodu,
Ktorí prišli zo zemí Boha Nija²⁴
A deti ľudí ich začnú učiť pracovať,
Aby mohli pestovať obilie a zeleninu a nakŕmiť svoje deti.

taki vypolnjajut položitel'nuju rol', poražaja oslablennye organizmy i, v pervuju očered', genetičeski oslablennye, čo sposobstvujet sochraněnju vida i evoljucii naiboleje zdorovyh i prisposoblennych osobej i, v koněčnom itoge, sposobstvujut POLOŽITĚL'NOJ EVOLJuCII.

V otličije ot prirodnych parazitov, SOCIAL'NYE PARAZITY poražajut kak raz, v pervuju očered', SAMYE SIL'NYE I ZDOROVYE ELEMENTY SOCIAL'NOGO ORGANIZMA I POLNOST'Ju RAZRUŠAJUT ICH. Těm samym, SOCIAL'NYE PARAZITY RABotajut na otricatěl'nuju evoljuciju i, vně vsjakogo somněnija, s kakoj točki ni smotri, něsut s soboj EVOLJuCIONNUJu SMERT'. I V ETOM NĚT, I NĚ MOŽET BYT' NIKAKOJ POL'ZY, KAKIJe BY ARGUMENTY NI PRIVODILI ETI PARAZITY.

TJoMNYE SILY i javljajutsja takimi SOCIAL'NYMI PARAZITAMI i vot, čo o nich govoritsja v Slavjano-Arijskich Vedach:

12.(76).

PO SEROJ KOŽE ICH, VY
UZNAJEtĚ ČUŽEZEMNYCh VOROGOv

.....

.....

13.(77).

Lož'ju i lest'ju něpravednoj
zachvatjat oni mnogije kraja Midgard-Zemli,
kak oni postupali na drugih Zemljach,
vo mnogich mirach vo Vremena
prošloj Velikoj Assy,
no pobežděny budut oni, i soslany v
STRANU GOR RUKOTVORNYCh,
gdě proživat' budut ljudi s kožej cveta
Mraka i potomki Roda Něbesnogo
prišedšije iz zemli Boga Nija.
I děti Čelovečeskije načnut učit' trudit'sja
ich, daby mogli oni sami vyraščivat' zlaki
i ovošči dlja pitanija dětěj svoich...

24 V slovansko-árijskej mytológii Nij je boh morí a oceánov, patrón rybolovu a navigácie, slovanského Rodu Antov (ktorý Gréci nazývali Atlant'ania) a krajiny Antov, Antlanie (Atlantída). Je bohom-patrónom Nij-Země (planéty Neptún)

14. (78).

Ale absencia vôle pracovať spojí týchto cudzincov
A opustia krajinu Umelých vrchov
A usadia sa vo všetkých kútoch Midgard-Zemi.
Vytvorí svoju vieru a vyhlásia sa
Za synov jedného Boha
Ktorému budú obetovať krv a
Krv svojich detí, za cieľom
Ustanoviť krvné spojenie
Medzi nimi a ich Bohom.

15. (79).

Svetlí Bohovia vyšlú voči nim Múdrych Pútnikov.
No pretože oni nemajú Ducha a ani Svedomie,
Cudzinci budú počúvať ich Slová Poznania
A po vypočutí ich obetujú ich Bohovi...
Vytvorí Zlatého Býka
Ako symbol ich moci
A budú ho uctievať, rovnako ako svojho Boha...

16. (80).

Bohovia potom pošlú Veľkého Pútnika, posla Lásky,
Ale kňazi Zlatého Býka
Ho pošlú na mučednícku smrť
A následne ho vyhlásia za Boha
A vytvorí novú vieru postavenú na lži, krvi a utlačovaní...
Vyhlásia ľudí za menejcenných a špinavých
A budú ich nútiť kajať sa a prosiť o milosť
Za všetky skutky, ktoré kedy urobili aj neurobili
Pred obrazom Boha, ktorého sami vytvorili...²⁵

14.(78).

No odsutstvije želanija trudit'sja,
ob'jedinit Čužezemcev,
i pokinut oni stranu Gor Rukotvornych,
i rasseljatsja po vsem krajam Midgard-Zemli.
I sozdatut oni veru svoju,
i ob'javjat sebja synami Boga Edinogo,
i stanut krov' svoju i dětěj svoich
prinosit' v žertvu bogu svojemu,
daby suščestvoval krovnyj sojuz
meždu nimi i bogom ich...

15.(79).

I stanut Svetlye Bogi posylat' k
nim Strannikov Mnogomudrych,
ibo ně imejut oni ni Ducha, ni Sovesti.
I Čužezemcy stanut slušať Mudroje Slovo
ich, a vyslušav, budut prinosit' žizn'
Strannikov, v žertvu bogu svojemu...
I sozdatut oni Zolotogo Tura,
kak simvol svojego moguščestva,
i budut poklonjat'sja emu,
tako že, kak i bogu svojemu...

16.(80).

I pošljut k nim Bogi...
Velikogo Strannika, ljubov'
něsuščego, no žrecy Zolotogo Tura
pridatut jeho smerti mučeničeskoj.
I po smerti ego, ob'javjat BOGOM jeho...
i sozdatut veru novuju, postrojennuju
Na lži, krovi i ugnětěni...
I ob'javjat vse narody nižšimi i
grjaznymi, I prizovut pred likom imi
sozdannogo Boga kajať'sja,
i prosit' proščenija za dějanija

sveršjonnye i ně sveršjonnye...

Árijské kmene, ktoré prišli do Dravídie pred piatimi tisícami rokov, boli oproti starým Indom, **dravidským** a **naganským** kmeňom, vysoko civilizované. Urovia museli na nich urobiť veľký dojem, pretože vlastnili pre nich nadprirodzené schopnosti a boli nositelia hlbokých a veľmi širokých vedomostí (Urovia boli učitelia árijských kmeňov, ktorí prišli z inej planéty a žili medzi nimi). Preto dravidské a naganské kmene považovali Urov, ktorý prišiel s Árijcami za bohov, čo je sotva prekvapujúce, rovnako ako starí Čiňania či Indiáni, ale o tom neskôr.

Árijské kmene potrestali kňazné a kňazov čiernych čarodejníkov, ktorí uctievali kult bohyně Kali, Čiernej Matky, zakázali ľudské obete a dali časť znalostí kmeňom v Dravídii a vrátili sa späť do materskej zeme v roku 2615 pred Kristom. Od začiatku vpádu tak ubehlo 77 rokov. Na istý čas ľudia dravidských a naganských kmeňov prestali s uctievaním Čiernej Matky, ale po niekoľkých generáciách sa na príchod a dôvod príchodu árijských kmeňov zabudlo. A tak sa obyvatelia Dravídie časom vrátili k svojej starej viere, ktorá im bola podstatne pochopiteľnejšia, pretože im pasovala do ich genetickej pamäte starej niekoľko tisíc rokov. Kult Matky, v tomto prípade Kali, Čiernej Matky, je spojená s matriarchálnou civilizáciou, v ktorej žena zohrávala hlavnú úlohu a deti boli ovplyvňované len svojou matkou. Niekoľko indických kmeňov, ktoré žijú v takmer nedostupných miestach stále žijú podľa týchto zákonov, podobne ako to boli ich predchodcovia – ľudia dravidských a naganských kmeňov.

Nedávne výskumy psychológov, sociológov a psychiatrov ukázali, že adoptovaným deťom, ktoré boli vychovávané v rodinách, ktoré nikdy nemali žiadne psychické problémy niekoľko storočí (a táto informácia bola zdokumentovaná), sa v puberte začali prejavovať psychické anomálie ich biologických rodičov, ktoré boli tiež zdokumentované niekoľko generácií dozadu.

Dlja drevnich indusov — NAGOV I DRAVIDOV — prišedšije v Dravidiju okolo pjati tysjač let nazad (Pervyj ch' Arijskij pochod načalsja v 2692 g. do n.e.) arijskije plemena byli nositeľjami vysokoj civilizacii. Osobenno sil'noje vpečatlenije na nich dolžny byli okazat' URY, obladavšije OGROMNYMI VOZMOŽNOSTJAMI kak sami, tak i javljavšijesja NOSITĚLJAMI OGROMNYCh ZNANIJ (URAMI byli učiteľja arijskich plemjon, prišedšije s drugoj planěty i živšije sredi nich). Poetomu, skoreje vsego, plemena nagov i dravidov prinjali prišedšich s arijami UROV za BOGOV, kak eto sdělali i drevnije kitajcy, i žitěli obeich Amerik, v čjom nět ničego udivitělnogo, no ob etom pozže...

Izgnav žric i žrecov ČJoRNYCh MAGOV, kul'tivirujuščich kul't Bogini KALI — ČJoRNOJ MATĚRI, zapretiv čelovečeskije žertvoprinošenija, peredav někotorye znanija plemenam Dravidii, arijskije plemena vernulis' na svoju RODinu v Leto 2893 ot SMZCh (2616 g. do n.e.). Ot momenta načala pochoda do vozvraščeniya prošlo 76 let. Někotoroje vremja posle uchoda arijskich plemjon na Rodinu, dravidy i nagi ješčjo vzděrživalis' ot vozvrata k pokloněniju ČJoRNOJ MATĚRI, no čerez něskol'ko pokolenij pričiny prichoda arijskich plemjon zabylis', ili malo kto pomnil ob etom zavojevanii Dravidii, ili posčitali, čto raz ušli — obratno ně vernutsja. Tak ili inače, žitěli Dravidii vozvratilis' k svoim starym verovanijam, kotorye byli dlja nich i PONJaTNĚJe, i BLIŽE, i «siděli» v ich GENĚTIČESKOJ PAMJaTI mnogije tysjači let. Kul't MATĚRI, v dannom slučaje, kul't Bogini KALI — ČJoRNOJ MATĚRI, ŠOOTVETSTVUJeT MATRIARChAL'NOJ CIVILIZACII, kogda ŽENŠČINA igrala KLJuČEVUJu ROL', DĚTI OPREDĚLJaLIS' TOL'KO PO MATĚRI i t.d. Někotorye plemena Indii, živuščije v trudnodostupnyh mestach, do sich por živut po etim zakonam, kak žili ich predki — NAGI I DRAVIDY v Dravidii.

Issledovanija poslednich let psihologov, sociologov i psychiatrov pokazali, čto děti, usynovljonnye malen'kimi i vospitannye v sem'jach, v kotorych NĚ NABLJuDALOS' kakich-libo PSICHČESKICH ILI POVEDĚNČESKICH ANOMALIJ v tēčenije něskol'kich stoletij (o čjom sochranilas' dostovernaja informacija), v period gormonal'nogo sozrevanija, v tak nazyvajemom, podrostkovom vozrastě, načinali vesti

Určite toto neznamená, že genetika ovplyvňuje všetko a že ľudská genetika osudovo ovplyvňuje človeka, aby spravil určité činy. Genetika ovplyvňuje typ metabolického systému, reakciu osoby na externé a interné udalosti, jeho emócie a ktorý druh hormónov a v akom množstve²⁶ vypúšťa endokrinný systém do krvi. To znamená, že **ČLOVEK** môže byť buď otrokom svojich pudov a túžob alebo ich majstrom. Ak človek má zlú genetiku, čiže je nositeľom psychických a behaviorálnych anomálií, musí vlastniť veľmi veľkú silu vôle a túžbu, aby sa tieto jeho anomálie v kritických situáciách neprejavili. Túžba kontrolovať emócie a pudy sa objaví len v prípade získania správnych informácií vo výchove, ale to stále nie je všetko, pretože sila vôle závisí len od osobnosti človeka. Bohužiaľ, len málo ľudí vlastní takúto silnú vôľu a tí, ktorí ju vlastnia, nie vždy usmerňujú túto silnú vôľu pre tvorenie...

sebja, sleduja po stopam svojich BIOLOGIČESKICH RODITĚLEJ, U KOTORYCH BYLI TĚ ILI INYE PSICHIČESKIJE ILI POVEDĚNČESKIJE ANOMALII, takže genetičeski prosleživajuščijesja na něskol'ko pokolenij nazad. V bol'sinstve slučajej, děti nikogda ně znali i daže ně podozrevali o tom, čto oni NĚ RODNYE dlja semej, kotorye ich vospityvali. No, těm ně meněje...

Koněčno, eto ně označajet, čto GENĚTIKA, NASLEDSTVENNOST' OPREDĚLJaET VSJo, i, čto čelovek GENĚTIČESKI OBREČJoN SUD'BOJ na opreděljonnye dějstvija i postupki. GENĚTIKA, NASLEDSTVENNOST' OPREDĚLJaET TIP METABOLIČESKOJ SISTĚMY ČELOVEKA, to, kak jego ORGANIZM REAGIRUJeT na VNĚŠNIJe i VNUTRENNIJe SOBYTIJa, kakije EMOCII ovladěvajut čelovekom, i KAKIJe, i SKOL'KO GORMONOV vybrasyvajetsja endokrinnoj sistěmoj v krov'. A eto označajet tol'ko to, čto ČELOVEK ili RAB SVOICH INSTINKTOV I ŽELANIJ ili on GOSPODIN IM. Pri naličii «plochoj genětiki» t.je., buduči GENĚTIČESKIM NOSITĚLEM PSICHIČESKICH I POVEDĚNČESKICH ANOMALIJ, čelovek DOLŽEN OBLADAT' BOL'SOJ SILOJ VOLI I ŽELANIJeM, čtoby ně dopustit' projavlenija onych. ŽELANIJe KONTROLIROVAT' SVOI EMOCII I INSTINKTY možet vzniknut' POD VOZDĚJSTVIJeM PRAVIL'NOGO VOSPITANIJa, no etogo často byvajet nědostatočno, a vot SILA VOLI ZAVISIT TOL'KO OT LIČNOSTI ČELOVEKA. No, k sožaleniju, němnogije ovladajut sil'noj volej, a tě, kto ovladajut — ně vseгда napravljajut svoju silu voli na sozidanije...